

Sreda, 17. maj 2006. godine
Svedok Milorad Vojnović
Otvorena sednica
Optuženi su pristupili Sudu
Početak 9.31 h

Molim ustanite. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju zaseda.
Izvolite sedite.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Dobro jutro. Bojim se da ni danas sudija Parker ne može da prisustvuje zasedanju, ali sigurni smo da će sutra biti ovde. Danas ćemo biti ovde samo sudija Thelin i ja. Dobro jutro, gospodine Vojnoviću. Podsetila bih vas na izjavu koju ste dali juče, a koja je još uvek na snazi. Možemo da nastavimo sa unakrsnim ispitivanjem. Izvolite, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala, časni Sude.

UNAKRSNO ISPITIVANJE: ADVOKAT BOROVIĆ – NASTAVAK

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da sam završim ono što smo juče započeli. Ako vam kažem da je kapetan Radić morao sa svojom četom da sadejstvuje sa dva odreda Teritorijalne odbrane i sa vašim Trećim bataljonom, da li on to može da radi po sopstvenoj želji ili na osnovu odluke prepostavljene komande?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim da ovaj, ne može da radi po sopstvenoj želji. S kim će da sadejstvuje?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Već? Već na osnovu čega?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa na osnovu naređenja prepostavljene komande.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi ste nam već do sada izjavili da ste prisustvovali dnevnim informisanjem... informisanjima u komandnom mestu Operativne grupe Jug u Negoslavcima, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da je tamo na tim sastancima prisustvovao Mrkšić sa svojim Štabom, baš ste tako rekli istražiteljima Tužilaštva?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li znate ko je sačinjavao taj Štab?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim Štab je sačinjavao načelnik Štaba, deo operativnog organa ovaj, u Štabu... dobro, bio je načelnik bezbednosti, pomoćnik... uglavnom, to su bile najizraslijе starešine iz Komande Operativne grupe Jug.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I da li je to glavno mesto sa koga se komandovalo operacijom Vukovar?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Kritičnog dana, kada ste otišli na ono redovno referisanje 20. novembra 1991. godine, da li bi ste bili ljubazni da nabrojite sve vaše oficire koji su tada ostali na "Ovčari"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da ovaj, koji su bili na "Ovčari" toga dana, 20. znači pored mene, Vezmarovića, ovoga što ovaj... ne spominjem mu ime, koji je bio u rejonu "Ovčare". Ovaj...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Mislite na komandanta mesta Ovčara?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, da... njega. Da je kasnije došao još kapetan Vukić i kapetan Dačić. Ja za druge ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je Dragi Vukosavljević bio sa nekim oficirima na licu mesta?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa to mislim da je... da je to bio on sa... sa Dačićem i sa Vukićem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Četa Vojne policije kojom je komandovao Vezmarović brojala je oko 30 vojnika, to ste rekli u Tužilaštvu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da, to je bio onda ojačan vod, tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A zatim ste na ovom transkriptu 8807/25 rekli da se četa Vojne policije sastoji od voda Vojne policije i od voda saobraćajne policije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Za Tužilaštvo strana 8.827, red 25, da je vod Vojne policije imao 25 do 30 vojnika, a vod saobraćajne policije koji se sastojao od dva odeljenja da je imao 15 do 16 vojnika, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa ako to saberemo, da li je to ukupno oko 40 vojnika?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa, tako je bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako bi pridodali onih 16 vojnika koji su došli sa Vukićem, da li to znači da je imalo preko 50 vojnika u određenom trenutku sa Vezmarovićevom četom?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, izvinjavam se, ovaj. Saobraćajni vod nije bio prisutan na "Ovčari".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kako vi to znate?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije on bio na "Ovčari" - saobraćajni vod.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se, kako vi to znate?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam nikad čuo informaciju od vas da je saobraćajni vod bio na... na "Ovčari".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem... samo malo. Ako vam kažem da je Vezmarović izjavio, kada je došao na komandno mesto, da je čuo da je njegova četa Vojne policije angažovana na "Ovčari", to znači - ako je angažovana četa vojne policije - da je angažovan i saobraćajni vod?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije sigurno. On u terminima je pogrešio. Saobraćajni vod nije bio tamo angažovan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kako biste vi prepoznali pripadnike saobraćajnog voda?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa oni su imali, dobro ne svi, drugačiju malo opremu, imali su belo narukavlje, imali su lopatice saobraćajne... ovaj, za razliku od ovih koji su imali na sebi... ovaj, deo opreme vojno-poličijske, uključujući ove i palice, lisice...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Lokaciju hangar na "Ovčari", kao lokaciju koja će predstavljati pritvor za zarobljenike, da li je odredio Vezmarović zajedno sa vama? Čini mi se da ste o tome nešto pričali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam bio ovaj, na... na tom objektu na "Ovčari", ovaj... i tad sam rek'o, ne sećam se, ali znam da... da je taj objekat predviđen za ovaj... u slučaju da se bude... bude potrebno da se koristi za ratne zarobljenike ili za druge namene.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A to ste predvideli vi kao komandant 80. motorizovane brigade?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja ne znam sada da li sam ja to tačno predviđeo ili mi je to neko naredio, ali onda, uglavnom, taj objekat je bio tu. Ovaj... to sam rekao i pre, on je bio jedini... u drugi objekat se nije moglo ni ići.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I vi ste smatrali da je on najpogodniji...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da je on... da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. To znači da ste ga vi odredili jel' tako, kao budući zatvor?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu tvrditi da sam ga odredio...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu... Danas, na osnovu vašeg iskaza vidimo kada ste došli na "Ovčaru" - da ste tamo zatekli Vezmarovića, jel' tako - sa pripadnicima čete Vojne policije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nije. Mislim, Vezmarović je kasnije došao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: E, sad čemo to polako da utvrdimo.
SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pošto ste rekli da je bilo dosta ljudi u belim opasačima, da li to znači da su to bili pripadnici čete Vojne policije?
SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mora da znači. Mogao je neko doći do belog opasača i na ovaj, na drugačiji način. Mogao je neko i da, da ga dobije da nosi, a da nije pripadnik Vojne policije. Ali uglavnom, beli opasači su obeležje pripadnika Vojne policije. Ja ne znam da li je neko od teritorijalaca imao beli opasač...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vaš komandir čete Vojne policije kaže, kada je došao na "Ovčaru", izbacio je sva vojna lica, i ostala je samo njegova četa Vojne policije. To su ljudi sa belim opasačima. I ako vi kažete da ste videli sa belim opasačima, logično je u hangaru da su to bili samo pripadnici čete Vojne policije, koja pripada vašem 80. motorizovanom bataljonu, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, brigadi. Ja znam da je ona bila tamo...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, u redu. Hvala. Da se samo vratimo za trenutak o vremenu vašeg prisustva, pošto ste se više pita izjašnjavali i rekli ste da ste proveli tamo od 20 do 30 minuta, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Rekli ste da ste iz Sotina svratili u hangare. U izjavi, ja mislim da vam je juče dao kolega Vasić, ako ne ja ču vam dati da proverite...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, jesam. To je... Iz Sotina sam se svratio u hangar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tamo ste izjavili, u izjavi koju ste dali organima bezbednosti od 12. novembra 1998. godine, strana 1, paragraf 3, engleska verzija strana 2, paragraf 2, ako hoćete da proverite mogu vam dati... da je bilo 20 do 30 pripadnika paravojnih grupa i Teritorijalne odbrane, i da ste vi oko 17.00 časova svratili u hangar iz Sotina?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj... ovaj, verovatno da sam tako izjavio, ali mislim i kasnije sam to ovaj, potvrđio, jer mislim da ih je bilo više od navedenog broja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Molio bih sudskog poslužitelja da bi na pravičan način nastavili ovo ispitivanje - da i Pretresno veće i Tužilaštvo imaju... da je gospodin Vasić juče ostavio to sve svedoku pa... Zatim, vi ste dali izjavu pred Vojnim sudom, 28. decembra 1998. godine, strana 3, paragraf 2, engleska verzija strana 3, paragraf 1.

Takođe ste tamo rekli da ste stigli oko 17.00 časova i da ste videli jednu osobu kako pravi spiskove. Takođe ste izjavili da ste se zadržali oko dvadesetak minuta. I ima treća stvar, rekli ste da niste zapazili pripadnike bilo kakvih regularnih jedinica?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: U ovaj... izvinjavam se malo. Sa naočara mi ispalo staklo. Ali dobro ovaj, ovo da tvrdim "ne verujem da je Vezmarović", ovaj...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ne, to ste vi izjavili.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne, ne. Ovo da se javim na, na vašu prvu ovaj, stavku - da je Vezmarović izbacio sva vojna lica iz hangara. Jer, on nije mogao izbaciti pripadnike Teritorijalne odbrane iz hangara, to je sigurno. Možda je neke od... od... od nas, od... od... nekog drugog ovaj, isterao iz hangara, ali ove nije mogao sigurno izbaciti iz hangara. Mislim, pripadnike Teritorijalne odbrane.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa evo, da dovršim ono u čemu ste se vi sami upustili da komentarišete. Znači, Vezmarović izjavljuje ne samo da je izbacio pripadnike jedinice koje su pripadale komandantu mesta "Ovčara", već je izbacio i sve pripadnike Teritorijalne odbrane. Izjavio je i on takođe, da tada nije bilo ni oficira, niti vojnika Gardijske motorizovane brigade na licu mesta. Kakav je sad vaš komentar, pošto je to njegova izjava?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj... ja mogu samo da kažem to da je u hangaru bio major Vukašinović.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To smo čuli, nego vas pitam...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, i oko njega je bila jedna grupa lica uredno odevena u vojničke uniforme. Da li su to bili starešine ili vojnici - ne znam. Ali naši vojnici nisu bili. I oni su bili stalno kod njega.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. A šta vi kažete na deo svoje izjave koju ste dali organima bezbednosti, koju sam vam malo pre pročitao od 12. novembra 1998. godine, strana 1.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gde vi kažete: "Nisam zapazio pripadnika bilo kakvih regularnih jedinica". Tamo ne pominjete ni Vukašinovića ni tih nekoliko vojnika. Niti ih pominje Vezmarović.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro, ni Vukašinović ne predstavlja jedinicu, ovaj...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Hvala. Kolege su vas pitale oko toga malo više, pa ču ja skratiti. Da li ste toga dana bili u "Ovčari" u 14.00 časova, u prolazu, a nakon toga u 17.00 časova, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je bilo tako.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Izjavili ste da ste hteli da posetite, da obiđete svoje jedinice u Sotinu, a nakon toga svoju jedinicu u "Ovčari", jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, svoga komandanta.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E, ako ste rekli da ste hteli da obiđete svoga komandanta, svoju jedinicu, zar onda vaša jedinica nije u sastavu 80. motorizovane brigade? Vi drugačije juče tvrdiste?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne nije ona u sastavu ovaj, 80. brigade. Ali on je moj starešina koji je privremeno izvan sastava. I ja sam znao da će se on vratiti za

dva, tri dana ponovo u sastav brigade. I nisam ga ja zbog toga mogao ignorisati - da prođem pored njega da ne vidim šta radi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A rekli ste da ste posle 14.00 časova otišli u Sotin, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko ste se zadržali u Sotinu, otprilike?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa negde... ja mislim da... ne mogu tačno sad ovaj da kažem, znam da sam tamo ostao, da sam sa njima ovaj... ručao, da sam ovaj... tamo malo i te lične higijene uradio na sebi, obzirom da su oni imali uslove...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, u redu. Sve ukupno, koliko bi to moglo biti?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa tako negde, dva, dva i po časa.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro.

prevodioci: Prevodioci podsećaju da je potrebno praviti pauzu između pitanja i odgovora. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kada ste stigli u "Ovčaru", koliko ste vremena se borili pomažući zatvorenicima u onom špaliru? Koliko je to vremena bilo? Otprilike?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Znate ovaj... da ovaj... stvarno je, mislim, ovaj... nezgodno i neprijatno. Stalno se neko vreme spominje. Ja znam detalje, znam događaje, i želim o tome da kažem. Dakle, o "Ovčari" kao objektu, o Mitničkoj grupi, o zarobljenicima. I mislim ovaj... ne želim da govorim da sam bio 20 minuta, vi posle kažete: "E pa, izjavio si da si bio 30". Ja nisam ni tada bio ovaj... ovaj... siguran koliko sam bio minuta. Bio sam dotle kad sam došao, dok nisam obezbedio da svi zarobljenici uđu u "Ovčaru".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, da nastavimo. Koliko vam je trebalo vremena dok je trajao špalir, pa dok niste sve zatvorenike uveli u hangar?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sada ja da kažem koliko mi je vremena trebalo. Ja sam njih obezbedio da uđu u...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa koliko vremena otprilike? Ako znate da ste bili 20 do 30 minuta, koliko vam je trebalo vremena za tu operaciju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu ja tačno da kažem vremena koliko je bilo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko ste proveli u hangaru vremena?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam u hangaru, rekao sam ja... ovaj, da sam... da sam proveo oko 30 minuta, 30-40 minuta, ne znam ni sam sigurno sada koliko je bilo. Uglavnom, sumnjam da je bilo oko tako... oko 30 minuta. To sam rekao i sad....

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Koliko je vremena trebalo Vukiću posle vašeg poziva da dođe na "Ovčaru"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa, mislim da...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: To možete proceniti?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: To... mislim, može da se proceni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dok se organizuje vojska, dok krenu, dok dođu...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dok dođe, da. Da je tu trebalo od jedno možda... do jedno... do jedno 30 do 40 minuta, sat vremena najviše.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala lepo. Pa da li je to u koliziji sa vašom izjavom koju ste ponovili više puta, da ste ukupno na "Ovčari" u hangarima proveli od 20 do 30 minuta? Da li to znači da onda vi Vukića niste mogli videti, jer ste posle 20 do 30 minuta otišli u Negoslavce?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Vukića sačekao, i ja zato govorim da me ne vežete za neka vremena. Ja želim da kažem o radnji, o događaju i ovaj...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine, upravo nam je zadatak da proverimo da li vi govorite istinu. Ako se ne uklapa u ovih sat vremena, u 20 vaših minuta provedenih u hangaru, onda mnoge stvari proveravamo preko raznih svedoka. Možda ste vi na "Ovčari" bilo od 14.00 časova? Onda se uklapa u ovo vreme. Da li... da li ste vi na "Ovčari" bili direktno... izvinjavam se časni Sude, pitanje je potpuno direktno - bili od 14.00 časova pa do odlaska u Komandu u Negoslavce?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da kažem ni da tvrdim da sam bio...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, hvala. Vi ste u transkriptu suđenja pred Specijalnim sudom u Beogradu za ratne zločine od 24. novembra 2004. godine, na strani 70, engleska verzija strana 101, izjavili na pitanje predsednika Veća : "Da li je bilo drugih jedinica?" rekli ste: "Nikoga." Pa ste nakon toga na ovoj stranici 70 rekli: "Nikoga. Ja samo mogu da kažem, mislim na tom zadatku, angažovanju, bila je jedna patrola saobraćajna, koja je upućena da reguliše saobraćaj kada su ti ljudi odlazili, izlazili iz bolnice. Tražena je patrola saobraćaja da obezbedi". Moje pitanje glasi: Da li je vaša saobraćajna patrola iz 80. motorizovane brigade imala bilo kakvo učešće vezano za ove zarobljene iz bolnice?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ja sam vam pročitao šta ste izjavili... samo malo... pred Specijalnim sudom u Beogradu. Je li tačno ono što ste izjavili u Beogradu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to sam izjavio. A ovo sam juče rekao da sam mislio da je bila, ali nije bila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A ko vas je uverio u to da nije bila?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj... ja posle kroz razgovore sam saznao u... ovaj... sa ljudima, da nije bila.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jedan od tih ljudi, siguran sam, prepostavljam da je bio Vezmarović... i da ste sa njim pravili dogovore za ovo suđenje?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja s Vezmarovićem nisam nikad se sastao pre suđenja, niti sam ga video na bilo kom suđenju.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li ste ga videli na onom dogovoru u Kragujevcu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam ovaj... sam video Vezmarovića u Kragujevcu, kada sam rekao da sam išao, kad mi je čerka ovaj, na...

TUŽILAC MOORE: Oprostite. Cenjeni kolega postavlja pitanja svedoku, ali mu ne daje priliku da konkretno odgovara. Uspeo sam da pronađem dokaz na koji cilja moj uvaženi kolega. U početku sam mislio da se od svedoka traži da kaže šta je video u 14.00 časova kada je bio тамо. Onda, čitajući ovaj deo transkripta, shvatam da se sada govorи о nečemu što se dogodilo kasnije... kasnije u toku dana, u vezi sa... da nazovem tako - pitanjem špalira. Ne znam da li sam u pravu ili ne? Kolega se toliko brzo kreće kroz sve to da je teško pratiti u dokumentima, ali mislim da se to sada odnosi na neki drugi deo dana i drugo pitanje. Ali možda ja grešим?

SUDIJA VAN DEN VINGART: Možete li to da razjasnite, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, sve je veoma jasno. Postoji tehnika u ispitivanju i postoji metodologija sa kojom sam uspeo da dobijem od svedoka odgovor da je možda toga dana od 14.00 časova svo vreme bio na "Ovčari". On je izjavio: "Da." Što kolega tužilac hoće moje da preradi pitanje da bi dobio novi odgovor, to je neki drugi problem i stvar ocene Pretresnog veća... Sad je već svedok upozoren da treba da promeni taj deo izjave. To sad...

SVEDOK VOJNOVIĆ: Ne, ne. Nisam ja ni rekao da sam bio celo vreme na "Ovčari" vama, nego vi mene hoćete da nabedite da sam bio.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hoćete li ponovo, časni Sude, da...

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Čitam zapisnik. Stranica 10, red 14 na mom transkriptu, i svedok je rekao: "Ne mogu da kažem da sam bio ili nisam bio." Dakle, nije odgovorio sa "Da" na vaše pitanje, bar ono što ja vidim na transkriptu. Možete li, molim vas, da to možda pojASNITE, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, časni Sude. Kad kažem da li ste svo vreme od 14.00 časova bili u hangaru "Ovčara" do odlaska, kao što je glasilo moje pitanje, na komandno mesto u Negoslavce, da li postoji mogućnost da ste bili svo vreme?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam rekao da ne tvrdim ovaj... da sam bio svo vreme, i nisam bio svo vreme u hangaru.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li dozvoljavate mogućnost, ako vas ja malo podsetim, da ste vi ipak bili svo vreme do odlaska na komandno mesto u Negoslavce - od 14.00 časova? Da li dozvoljavate mogućnost? Da ste pogrešili?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: U Negoslavce? Ja sam u Negoslavce krenuo oko 17.00 časova.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pre nego što ste krenuli u Negoslavce, vrlo sam jasan. Nemojte sada da okrećete moje pitanje.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne okrećem ja pitanje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta kažete, ako vam kažem, da ste vi bili na "Ovčari" od 14.00 časova pa do odlaska na komandno mesto u Negoslavce na redovno referisanje kada ste otišli oko, kažete 17.00 časova, sada... sada ste rekli - u 17.00 časova ste otišli na komandno mesto u Negoslavce, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam otišao u to vreme na komandno mesto u Negoslavce.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Zar onda nije očigledno, na osnovu onoga što ste pričali dva dana, da ste vi mnogo ranije bili na "Ovčari" nego što ste pričali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam, kada sam naišao, ja ne znam da li sam se udaljavao ovaj, da li sam bio neprekidno na mestu Ovčara, ali znam da sam krenuo oko 17.00 na komandno mesto.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala, gospodine Vojnoviću. Mislim da smo razjasnili ovaj deo problema. Zatim, ako vam kažem da je Dragi Vukosavljević izjavio da je dva puta bio na "Ovčari" po vašoj naredbi, da li je to tačno?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro. Dragi je izjavio to. Ja znam da sam ga jedanput uputio, možda je bio još jedanput.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste ga drugi put poslali na "Ovčaru" da prenese vašu izričitu naredbu - o povlačenju čete Vojne policije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ne znam da li vas je neko pitao, da li znate ko je Novica Trifunović iz Kragujevca?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Mislim, čuo sam da je vojnik ovaj... ali ne znam... A, ne, ne, ne. Izvinjavam se, ako se misili na jednog oficira koji je skoro bio ovde. Jedan Trifunović je sad bio na nekom svedočenju, ako je to taj... ne znam. Ili je to oficir? Ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitao sam vas za Novicu Trifunovića iz Kragujevca. Evo, podsetiću vas. Vaš komandir čete Vojne policije kaže da je upravo na "Ovčari" zatekao Novicu Trifunovića sa vojnicima i da ih je izbacio iz hangara?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa sad dobro, ne znam ko je Novica Trifunović.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pardon, Novković Jovan je u pitanju.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Aha. E, Novković Jovana poznajem, da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li vam je poznato da je njega izbacio Vezmarović tog dana iz hangara?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dobro. Juče ste na jedan emotivan način objasnili u svom svedočenju gospodinu Vasiću da je sav problem što ste vi slučajno naišli na "Ovčaru", u hangare, da je tu nastao problem. A ja vas pitam: Zar pre toga već u hangaru nisu bili pripadnici vaše 80. motorizovane brigade, pre nego što ste vi došli? Je li to tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa jeste li izjavili juče...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da je u hangaru konopac već bio rastegnut?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: To je bilo par vojnika...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste li izjavili juče da je konopac bio razvučen u hangaru kad ste došli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak, da ili ne?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Bio je razvučen konopac kad sam ja ušao u hangar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li znate da je taj konopac razvukao Vezmarović - po njegovoj izjavi pred ovim Sudom? Juče smo o tome pričali, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam ko ga je razvukao. Ja sam ga video da je tamo stajao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako vam kažem da je to uradio Vezmarović sa svojim pripadnicima čete Vojne policije, da li to znači da su oni već bili, pre nego što ste vi došli na "Ovčaru" - u hangaru?

prevodioci: Molimo da se prave pauze između pitanja i odgovora. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Potrudiću se.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu to da potvrdim. Ja sam mislio da je Vezmarović u to vreme bio na putu od Mitrovice prema... prema ovaj... Negoslavcima, i da je on bio u hangaru pre toga. Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A da li su pripadnici njegove čete već bili u hangaru, koji su razvukli taj konopac u hangaru, koji ste vi kažete videli kad ste došli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Moguće je ovaj, da je od komandanta mesta, kome ovde ne govorim ime, imao kod sebe ovaj... vojnika, dva, tri pripadnika u belim opasačima, da su oni tu bili. Ali, Vezmarović u to vreme nije bio tu.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Takođe ste nam izjavili da ste zatekli vojnika regularne Jugoslovenske narodne armije koji je pravio spisak, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam rekao da je regularne Jugoslovenske narodne armije. Jedan vojnik bez kape je sedeo. Sad, da li je on bio ovaj... ovaj... iz JNA ili iz ovaj... ne znam tačno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Proverili ste kao komandant, ko je to ko pravi...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nije...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo malo... ko pravi spiskove zarobljenih koje vi štitite ili niste to uradili?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam proveravao ko je to. Video sam da jedno lice u uniformi sedi za stolom i pravi neki spisak. A ko je on bio, iz koje je jedinice bio, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam kažem da je taj vojnik pripadnik jedinice...

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Vojnoviću, možete li molim vas da se potrudite da ne stavljate ruku između usta i mikrofona, zato što vas prevodioci ne čuju. Hvala.

ADVOKAT BOROVIĆ: Da li mogu da nastavim, časni Sude?... Hvala...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste više puta tvrdili upravo oko ovog Vezmarovića - da mislite da je on bio na putu iz Sremske Mitrovice ka Negoslavcima, a nakon toga ka "Ovčari", jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako vam ja kažem da je on ovde pred ovim Pretresnim većem izjavio da je toga dana bio u Nijemcima i da uopšte nije bio u tom periodu u Mitrovici, već da je iz Nijemaca došao u Negoslavce, a nakon toga na "Ovčaru", da li menjate sada vaš stav po tom pitanju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ne menjam stav nikako. Jer on je išao iz Mitrovice, po mome saznanju i po mom... po mom ubeđenju. Sad, da li je on ovaj, iz Mitrovice išao u selo Nijemce i tako dalje, ne znam. Ali uglavnom, ja tvrdim da on nije bio tu. Jer, zašto bih ja onda tražio da mi dode pomoć...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pustite priču koju vrtite dva dana. On nije bio tu - to smo čuli.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi to meni...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam vas za Nijemce sada.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa vi to isto meni tvrdite, isto dva dana.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitalo sam vas za Nijemce. Da li kažete da Vezmarović ne govori istinu kada kaže da je toga dana bio u Nijemcima?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne kažem to. Možda je on išao iz Mitrovice preko sela Nijemci, ja ne znam za to.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li ste vi imali neku vojnu jedinicu u Nijemcima?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj... pa mislim da sam imao, ne znam tačno ovaj... koju ovaj... ali...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Budite ljubazni, pokušajte se bar nečega konkretnog setiti.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Po mom sećanju, možda grešim, jedna je bila, mislim da je to bila neka inžinjerijska jedinica.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Vi kažete da ste imali *Fiat Campagnolu* sa radio uređajem, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se ta... to vozilo zove "Mala Komandno Štabna Kola"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je to skraćenica MKŠK?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su te kampanjole imali samo komandanti bataljona i diviziona?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nisu imali svi. Mislim, formacijski je sledovalo, nisu imali svi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. To znači da neki niži komandno formacijski komandiri četa nisu mogli imati, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne. Ni komandanti bataljona nisu imali takva, ovaj... svi sredstva. Sledovalo je formaciji, ali nisu imali.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ako je vaš komandir čete Vojne policije čovek čiji je zadatak da se bavi između ostalog čuvanjem zarobljenika, bio u Nijemcima, i ako verujemo da je on bio, ko je mogao da ga pozove da se vrati iz Nijemaca, da mu naredi radi novog zadatka?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je on došao ovaj... sam, bez poziva u Negoslavce. A u Negoslavcima je čuo informaciju u Komandi brigade da ima neka gužva u "Ovčari". I on je ne čekajući, odmah produžio za "Ovčaru".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: I došao je sam, bez pripadnika svoje čete Vojne policije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam sad s kim je baš došao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ja vas pitam?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne mislim da je došao sam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je njegova četa Vojne policije već bila na "Ovčari"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja je tada nisam video.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ali tada, kada se izjašnjavate da znate, kažete prvo - znate da ga niko nije zvao. Potpitanje glasi: Kako znate da ga niko nije zvao? Ko vam je to rekao ?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj... dežurni operativni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Šta vam je rekao?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da je... da mu je rečeno da se Vezmarović vratio i da je rekao da je na "Ovčari" gužva. Tamo je i komandant i ovaj... i još neke reči. On je odmah ne čekajući otišao, uputio ga ovamo. Mislim čak da... da... da... ne znam imena - da li je to bio Opremović ili neko ko mu je to rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da on vas zatiče na "Ovčari", pošto mu je rekao dežurni da je tamo komandant?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. E, da li to sada znači da ste ga videli kada je došao na "Ovčaru"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam da sam ga video, tada odmah u početku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A kad ste ga videli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja stvarno ne mogu da ovaj... da, da, da tvrdim kada. Tu je bila velika cirkulacija ljudi, gužva. Ulazilo se, izlazilo se. A znam da je bio na "Ovčari".

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je glavni bio u tom trenutku, kada znate da je bio na "Ovčari" u uspostavljanju reda, kontrolisanju discipline? Da li je to komandir čete Vojne policije ili ste vi preuzezeli bili tu ulogu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Glavni je bio major Vukašinović.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U čemu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa on je doveo zarobljenike, on je sa njima radio, on je uveo u hangar...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Gospodine, ko je razvukao kanap? Jel' to radio major Vukašinović?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je major Vukašinović pravio spiskove - da ste vi videli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li je major Vukašinović... fizički održavao red u hangaru?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nije, ali je bio dužan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li su to radili sve pripadnici vaše 80. motorizovane brigade?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Sve su trebali da rade...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitam, ko je radio faktički?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Koga?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa sve ovo što smo pričali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Samo trenutak. Sve ove radnje koje sam nabrojao, da li su faktički izvršili pripadnici vaše 80. motorizovane brigade?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, i trebalo da se rade po naredbi majora Vukašinovića. Ja ne znam šta je on njima rekao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu.

prevodioci: Ponavljam da morate praviti pauze ako želite da se ovo prevede.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Upravo sam htio da zamolim svedoka da stane, jer se preplićemo, i zato ja onda žurim. Dakle, ko je izdao naređenje četiri Vojne policije, Vukiću, vojnicima komandanta mesta "Ovčara" da obave ove poslove o kojima sam vas sada pitao? Vi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Vukiću...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste vi svima njima izdali ovo naređenje?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam izdao Vukiću samo naređenje da se javi majoru Vukašinoviću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pre nego što ste to naređenje izdali, ko obavlja ove zadatke, po čijem naređenju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam po čijem naređenju. Trebalo je po majoru ovaj... Vukašinoviću. On je najstariji u hangaru u to vreme.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste videli da major Vukašinović izdaje bilo kakva naređenja ili ne - u vašem prisustvu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: On razgovara tamo sa nekim ljudima, ja ne znam ko su oni.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ponoviću treći put pitanje: Da li ste videli da major Vukašinović izdaje naredenje pripadnicima čete Vojne policije, vojnicima komandanta mesta "Ovčara", vama ili bilo kome drugom ili ne?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Meni ovaj, zadatak major Vukašinović nije izdao nikakav, a da li je on nešto rekao pripadniku čete Vojne policije, ja ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle to niste čuli, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam ja to čuo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Molio bih, časni Sude, da pređemo na privatnu sednicu za kratko?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Privatna sednica.

TUŽILAC MOORE: Pre toga bih želeo da kažem, na stranici 21:3, pominje se major Lukić. Pa bih želeo da mi se kaže da li je to što tu piše tačno ili nije?

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala gospodine Moore. Major... treba da piše... Vukić.

SVEDOK VOJNOVIĆ: Nije, Vukić nije major.

TUŽILAC MOORE: Ne, ni to nije tačno. Možda bi najbolje bilo da se pitanje ponovo postavi svedoku.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu. Kada je došao Vukić po vašem pozivu, da li ste mu izdali neko naređenje?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Molio sam zatvorenu sednicu.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na javnoj sednici.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li nam može svedok objasniti, u slučaju hitne potrebe, kako može da stupi u kontakt sa komandirom Vojne policije - kada mu je potreban radi hitnog zadatka, a ne nalazi se na komandnom mestu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam. On ovaj... je bio stalno na vezi sa načelnikom bezbednosti, ovaj... a sa nama nije bio na stalnoj vezi, jer on nije imao ovaj... kod sebe... ugrađen radio telefon u vozilo. U stvari, on nije ni imao neko odgovarajuće vozilo, nego to su bila vozila ovako, da ne kažem - priručna, bez opremljenosti potrebne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa, da li je Vezmarović vozio kampanjolu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, ali nema svaka *Campagnola* radio uređaje.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li vam je poznato, da li su pripadnici čete Vojne policije zajedno sa zatvorenicima stigli na "Ovčaru", pre nego što ste vi došli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li znate gde su u tom trenutku oni bili?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pripadnici čete Vojne policije? Ja sam to objasnio da prepostavljam da su bili negde na putu od Mitrovice prema Negoslavcima.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U redu, hvala. Takođe ste izjavili istražiteljima ovog Tužilaštva da ste od meštana u Negoslavcima čuli za zločin na "Ovčari"? Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, narednog dana.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Juče vas je pitao kolega, ja dovršavam to pitanje: Da li ste vi bili u fizičkom kontaktu sa bilo kakvim istražiteljima nakon ovog događaja ili niste? U fizičkom kontaktu? Jeste li sa njima bili zajedno negde?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam na koje istražitelje mislite. Odavde ili iz...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: U Vukovaru?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li možete reći Pretresnom veću kako ste vi napustili Sloveniju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Sloveniju sam napustio organizovano, kao i druge jedinice koje su se organizovano ovaj... izvukle sa prostora Slovenije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. A pre te... organizovane... organizovanog povlačenja, gde ste se nalazili u Sloveniji, na kom mestu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Bio sam ovaj... u garnizonu Slovenska Bistrica. Bio sam komandant 11. partizanske brigade čiji je sastav uglavnom, ne uglavnom, nego skoro 100 posto je bio od pripadnika... sastavljen od Slovenaca.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Kako je došlo do toga da napustite garnizon?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa po naredbi... po naredbi prepostavljene komande.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste se vi bez borbe povukli iz tog garnizona u Sloveniji?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nismo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa objasnite kako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa, obezbeđivali smo svoje objekte koji su bili ovaj... ovaj napadani. A u međuvremenu je došlo do dogovora da se prekinu borbena dejstva. I tako je onda urađeno.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li se slažete samnom da vi niste ni metka ispalili, pre nego što ste se povukli iz Slovenije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Slažem se.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: I na moju sreću.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li na "Ovčari" niste ispalili ni jedan metak pre nego što ste se udaljili i ostavili zatvorenike u hangaru?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako se setimo Mitničke grupe, da li je vaša četa Vojne policije predstavljala glavno obezbeđenje na "Ovčari" u tom trenutku?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Moje starešine koje su obezbeđivale ovaj... Mitničku grupu u ovaj... u hangaru sa pripadnicima čete Vojne policije.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je komandant mesta "Ovčara", čije ime sada ne spominjemo, bio tada glavni pregovarač između Evropske unije (European Union) i Operativne grupe Jug?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Za vreme Mitničke grupe?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam za to, ali mislim da je on pomogao kod transporta i obezbeđenja civila, žena i dece, pošto govori, razume engleski jezik da ovaj... on... je tu dosta pomogao.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li je on to uradio... uz vašu saglasnost ili sam?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim ovaj... da ljudi dođu do sporazuma, do razgovora. On se uključio odmah i prenosio je ovaj... stavove njima, njihove zahteve, naše naredbe. Tako da tu ovaj... je baš dobro sve to isfunkcionisalo.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje je glasilo: Da li uz vašu saglasnost ili je to sam uradio na svoju ruku?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo zajedno bili, ja nisam njemu rekao: "Ajde sad ti mi to prevedi". Ovaj je... čovek postavljao pitanja.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Sa starešinama zajedno?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, ali nije veliki broj ovaj... ljudi učestvovao, ne znam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa koliko otprilike? Vi ste bili prisutni?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, stvarno ne mogu da kažem koliki je broj bio tu ljudi. Znam da je bio ovaj... ovaj... starešina, neko možda tu od njegovih ovaj... saradnika, grupa vojnika, ja, još neko od naših starešina, ali ne znam. Ovaj... pa nisam imao potrebe uopšte da to pamtim, jer to je radnja koja je uspešno organizovana, izvedena, sprovedena i zbog toga sam zadovoljan.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ko je tom radnjom komandovao? Vi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja sad... ja sam bio tamo u tom trenutku najstariji.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. I vi ste komandovali, naravno, je li tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Jeste. Hvala. Šta ste rekli? Da jeste?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da. Mislim, nisam...ne znam komandovao, ali jesam tamo bio najstariji ovaj... Za nekakve komande vojničke... nije bilo potrebe, svrhe.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Izvinjavam se. Moraćemo ovo da dovršimo. Pitao sam vas konkretno ko je vodio celu tu akciju, i vi kažete da ste vi bili najstariji. Moje pitanje - da bismo imali jasan odgovor u transkriptu: Da li ste vi bili glavni u tom trenutku, i da li ste vi, na čelu sa vama, obavili ovu operaciju do kraja?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja ovaj... znam da je tu bilo devet autobusa, sedam do devet autobusa, žena i dece...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Gospodine, ja vas ne pitam... mi znamo ko je bio. Da li ste vi sa vašom 80. motorizovanom brigadom izneli celu tu akciju i obavili uspešno? To je vrlo prosto pitanje?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mi smo te ljude obezbedili, i oni su posle organizovano odvedeni. Ne znam gde, u koje prostore.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li se slažemo da su vojnici vaše 80. motorizovane brigade sami celu tu operaciju zaštite zarobljenika na "Ovčari", pregovora i ostalog, obavili tu na licu mesta 18., jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Moje pitanje glasi: Zašto tu istu operaciju niste ponovili 20. novembra sa istim snagama sa kojima ste to učinili 18. novembra?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa to nije bila ista operacija. To je bila sasvim druga situacija. Ovaj... ovde niko nije bio stariji od mene. Ovde niko nije bio ovaj... starešina iz pretpostavljene komande. A u ovom primeru drugom jeste bio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste se 20. novembra sa lica mesta bilo kome obratili za pomoć? Imali ste MKŠK? Da li ste tražili da se pošalje bataljon Vojne policije, da se pošalje bilo koja jedinica za koju ste vi smatrali da vam može pomoći? Da li ste tražili da dođu ostali pripadnici 80. motorizovane brigade, kojima ste mogli jedini narediti da dođu i da vam pruže pomoć? Tu sa lica mesta, 20. novembra 1991. godine?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: To je mogao da traži samo čovek koji je organizovao i doveo ih u hangar.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ponoviću pitanje. Da li ste vi tražili da dođu, vi lično, ne...

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se, ne znam zašto se svedoku ponovo postavlja ovo pitanje, s obzirom da je on na to pitanje već vrlo jasno odgovorio?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Izvolite, gospodine Boroviću?

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude... oprostite. Svedok uopšte jasno nije odgovorio, nego je zamenio teze. Kakav je njegov stav - ja ne znam. To ćemo mi proveriti. Moje pitanje je jasno: Da li je on, pošto je imao telefon i radio uredaje u malom komandnom štabnom vozilu, da li je on lično, sa lica mesta, bilo koga pozivao u pomoć ili nije? Ko je imao pravo ili nije imao pravo, to ćemo na drugom mestu potvrditi.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, ponavljam pitanje: Da li ste pozvali bilo koga?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam vama odgovorio da ja nisam nikoga pozvao. Onaj ko je ljude te doveo, za njih je preuzeo odgovornost, i mogao je da traži pomoć.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Ja bih vas sada zamolio da pročitate jedan paragraf, a pre toga vas pitam: Da li je protiv vas u međuvremenu pokrenut krivični postupak pred Sudom za ratne zločine u Beogradu zbog izvršenih krivičnih dela na "Ovčari"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. To prvi put čujem.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Da li ste nekada salušavani kao osumnjičeni?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pred nekim organima bezbednosti ili Vojne policije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Sad, ako je ova izjava što sam dao organu bezbednosti to nešto, ne znam... To sam dao izjavu organu bezbednosti, Generalštabu, i izjavu sam dao Vojnom суду.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Vi ste u izjavi koju ste dali u paragrafu 42 istražiteljima Haškog tribunala, paragraf 42. - isti broj i BHS i engleska verzija, septembra i oktobra meseca 2003. godine, izjavili ste sledeće. Ja ću pročitati, a vama mogu dati da pratite. I zamolio bih sudskog poslužitelja da vam da ovu izjavu, pošto vidim da opet nemate kod sebe. U stvari, pošto ima, data je svedoku... I sada budite ljubazni, pa pronađite paragraf 42. Da li piše u prvoj rečenici paragrafa 42 sledeće: "S obzirom na moje iskustvo komandanta Jugoslovenske narodne armije i moje konkretno iskustvo iz Vukovara, ja ne bih predao evakuisana lica ikom drugom do legitimno organizovanoj vlasti". Jel' to piše?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Piše.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A da li posle nekoliko redova piše sledeće, pročitaću: "Da mi je Mrkšić naredio da evakuisana lica predam lokalnoj Teritorijalnoj odbrani..."

TUŽILAC MOORE: Izvinjavam se. Ako uvaženi kolega ima namjeru da čita nešto iz izjave, onda mora da svedoku prikaže ceo paragraf tako da svedok vidi u kom kontekstu je nešto rečeno, a ne da izvlači iz konteksta.

ADVOKAT BOROVIĆ: Časni Sude, ja ću da nastavim, a uvaženi kolega će to u redirektu uraditi, jer ja ne izvlačim uopšte iz konteksta. On vidi ceo paragraf, a ono što me interesuje je upravo vezano za ovo što mu čitam.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Dakle, ja ću da dovršim: "Da mi je Mrkšić naredio da evakuisana lica predam lokalnoj Teritorijalnoj odbrani, ja bih poslušao to naređenje, pod uslovom da civilna lica ne dožive nikakve probleme." Tačka. "Međutim, da sam ja bio tamo sam, kao najstariji oficir, postarao bih se da evakuisana lica odvedu na neko sigurno mesto, i udaljio bih Teritorijalnu odbranu, sprečio njihovo prisustvo." Jel' to piše, gospodine Vojnoviću?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Piše.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Moje pitanje glasi. Prvo: Da li vas je Dragi Vukosavljević upozoravao da tako nešto i uradite?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne razumem, kako da nešto uradim?

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pa da ovo... postupite onako kao što kažete da biste postupili da ste bili na "Ovčari" i da ste imali najviši čin?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ovaj...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Tako piše?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ovaj, mislim ovo sad...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Pitanje dakle: Da li vas je Dragi Vukosavljević upozoravao da udaljite pripadnike Teritorijalne odbrane i da li vas je upozoravao da prebacite lica, evakuisana lica na neko drugo mesto?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A zašto vi to niste uradili kao iskusan oficir koji... kao što kažete da bi ste to uradili da ste bili najstariji po činu na licu mesta?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja da sam doveo ratne zarobljenike i bio najstariji i odgovoran za njih, ja bi ih obezbedio. Ali ja nisam bio najstariji tu, najstariji u tom trenutku je bio major Vukašinović. On ih je doveo, on je za njih dobio zadatak da odgovara, a ne ja. A ja da sam imao zarobljenike, ja sam pokazao kako sam sa njima postupao, kada sam Mitničku grupu obezbedio, sproveo i dobio. Tad sam dobio zadatak i ja sam to uradio. I tada nikakva Teritorijalna odbrana niti bilo ko nije mogao da ih ugrozi, bezbednost njihovih života.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da ste vi mogli da obavite sa 80. motorizovanom brigadom, sa pripadnicima čete Vojne policije, starešinama... Dakle ovako... Dakle, da li ste mogli i 20. novembra sa vašim starešinama, četom Vojne policije i ostalim pripadnicima 80. motorizovane brigade obaviti valjano zadatka - da ste imali ovlašćenja, po vama, kao što vi kažete?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ja nisam mogao, jer ja nisam imao nadležnost komandovanja s Teritorijalnom odbranom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Ako kažem da ste imali nadležnosti, moje pitanje glasi: Da li ste sa snagama kojima vi komandujete, mogli obaviti uspešno taj zadatak?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam imao nadležnosti nad Teritorijalnom odbranom.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: A pod prepostavkom gospodine, da ste imali nadležnost, moje pitanje je glasilo vrlo decidirano, budite ljubazni ne skačite, nemojte me prekidati: Da li ste sa snagama i sa načinom kako ste uradili prvi put, mogli uspešno obaviti zadatak?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da sam dobio zadatak da obezbedim zarobljenike, ja bih to uradio.

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Hvala. Da li to znači da ste imali snaga koje bi to mogle da ispune po vašem naređenju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Imao sam snage. Samo da sam dobio zadatak, ja bih to uradio.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala lepo. Ja sam završio unakrsno ispitivanje.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala vam, gospodine Boroviću. Gospodine Lukiću, hoćete li početi? imamo 15 minuta pre pauze. To je...

ADVOKAT BOROVIĆ – PITANJE: Časni Sude, pošto nije ušlo dobro u transkript, pitao sam: " Da li ste imali snage da obavite taj zadatak, da ste ga dobili ?" Odgovor je glasio: "Da sam dobio taj zadatak, imao sam snage sa kojom bih ispešno završio zadatak". Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Isto kao i sa Mitničkom grupom.

ADVOKAT BOROVIĆ: Hvala. Hvala.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala vam, gospodine Boroviću. Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Poštovani Sude, ja gledam na sat. Ja mogu da počnem sada, ali onda bi ona druga sesija do 12.30 trajala samo sat vremena. Pa mislim da je možda celishodnije da sad napravimo kratku pauzu i da onda... skroz do 12.30 ispitujem. Mislim, mogu početi i odmah. Ali možda bi bilo celishodnije da se i svedok odmori i da napravimo jednu kratku pauzu, i da onda počnemo u kontinuitetu?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Da, u redu gospodine Lukiću. Sada ćemo napraviti pauzu. Obzirom da je bilo redakcija u zapisu, moraćemo da napravimo pauzu od pola sata. Dakle, nastavićemo u 11.20 časova.

(pauza)

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Izvolite, gospodine Lukiću.

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvaljujem još jednom. Dobar dan poštovani Sude i svima učesnicima u postupku.

UNAKRSNO ISPITIVANJE : ADVOKAT LUKIĆ

ADVOKAT LUKIĆ: Gospodine Vojnoviću, dobar dan.

SVEDOK VOJNOVIĆ: Dobar dan.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sam Novak Lukić, jedan od branioca Veselina Šljivančanina. I u ime tog tima ja ću vam postavljati pitanja. Ispred vas, a i pred Pretresnim većem se nalaze i vaše izjave, kao i neki dokumenti o kojima ćemo govoriti i tražiti određene odgovore. Prvo ću vam postaviti nekoliko pitanja, a o čemu vas je gospodin Moore na početku pitao u pogledu vaših izjava. Evidentno je da ste vi davali puno izjava i da ste dosta svedočili o ovim događajima, o kojima slušamo ovih dana. I neka od tih svedočenja su bila, složiće se sa mnom, vrlo iscrpna i vrlo detaljna, jel' tako? Mislim pre svega na Beogradsku "Ovčaru", gde ste svedočili dva dana, i gde su vam predočavani iskazi i drugih lica, i data vam mogućnost da odgovarate na veliki broj pitanja. Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U odnosu na vašu izjavu koju ste dali Haškom tužilaštvu, ja vidim, a možete pogledati - imate ispred sebe set izjava. Pa među tim, izjava koju ste dali Haškom tužilaštvu. Ono što primećujem to je da je taj razgovor trajao tri dana, 25. i 26. septembra 2003. godine i 2. oktobra iste godine, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj razgovor je trajao uglavnom dva dana, a nije završeno tako da je ovog, ovog trećeg dana ovaj... uglavnom sam samo došao da to pročitam, možda samo nešto da... da potpišem. Ali uglavnom, mi smo završili, ali oni nisu ga ovaj... baš sve do kraja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ono što takođe vidim, na tom razgovoru sa Haškim tužilaštvom je da je Tužilaštvo bilo predstavljeno, da tako kažem, sa vrlo jakom reprezentacijom. To je bio njihov istražitelj, tu je bio gospodin Theunens i tu je bio tadašnji predstavnik tima Tužilaštva Kristina Carey. A takođe, vidim da je sad vašem ispitivanju prisustvovao i posmatrač Generalštaba oružanih snaga Dragan Došenović sve vreme, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam kako se zvao. Bio je jedan pukovnik ovaj... iz Generalštaba. Dva dana je bio. Treći dan nije bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja verujem da ste vi detaljno tada odgovarali na razna pitanja istražitelja haškog Tužilaštva. Na sve ono što je njih interesovalo, vi ste imali odgovore neke verovatno. Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa imao sam odgovore, koliko sam se mogao i sećao...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Nećemo sad više o izjavama. Sad ču vas prvo pitati, ono što obično postavljam ovde svedocima, ono što se tiče mog klijenta - par pitanja o Veselinu Šljivančaninu. Vi ste rekli gospodinu Mooreu, kada ste došli u Negoslavce, da vi niste znali faktički ni jednog starešinu iz Gardijske brigade. Ali pretpostavljam da ste mog klijenta upoznali u Komandi Operativne grupe, odnosno Gardijske brigade? Da li ste Šljivančanina znali tih dana?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam znao ovaj, da kažem, ni jednog starešinu iz Operativne grupe Jug dok nisam došao u Negoslavce. U Negoslavcima sam upoznao onda najuži deo starešina Komande brigade, među njima tada i majora Šljivančanina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Iz vašeg svedočenja ja sam zaključio, dok ste vi bili na "Ovčari", govorim isključivo o 20. novembru, u tim popodnevnim satima, bez obzira koliko je taj period trajao, vi u toku tog perioda niste videli mog klijenta u hangaru, oko hangara, u tom lokalitetu, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, nisam ga video.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako ste svedočili faktički u svim postupcima kada ste pitani o tome. Pogledajte izjavu Haškom tužilaštvu, paragraf 46, kad vam je predložavana fotografija mog klijenta. Ja ču vam je sada samo pročitati...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažete: "Veselin Šljivančanin. Nisam ga video u "Ovčari" niti na sastanku 20.novembra 1991. godine na komandnom mestu Gardijske brigade. Međutim, ja sam kasnio na taj sastanak, i ostali oficiri su već odlazili kad sam stigao". To ste tada rekli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad. Ja hoću preciznost jednu u vezi ove činjenice koju ste izjavili, pa će vas zamoliti da uzmete transkript sa beogradskog suđenja od 25. novembra. Imate tu ispred sebe, stranica 20.

ADVOKAT LUKIĆ: Za moje cenjene kolege, Tužilaštvo i Pretresno veće, čitam stranicu, engleska verzija 23., red je 8. Znači stranicu 20 od 25.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tu ste dosta precizno odgovarali na ovo pitanje, i ja želim da to tako uđe ovde u transkript.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne vidim gde to sada...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Stranica 20, transkript od 25. novembra 2004. godine. Jeste našli to sa Beogradske "Ovčare"? Stranica 20, pa dole ima "zamenik javnog tužioca Dušan Knežević" negde ispod polovine. Ja sad čitam vama.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Počinje njegovo pitanje i onda on kaže ovako: "Interesuje me, kad svedok potpukovnik Vojnović saopštava pukovniku Mrkšiću situaciju sa zarobljenicima, da li je tada prisutan major Šljivančanin?".

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ja nisam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, samo malo. Da pročitamo sve. Ja će da pročitam ceo ovaj paragraf, pa će onda da tražim odgovor. Sudija: "Juče ste odgovorili na to pitanje". Svedok Vojnović: "Ja sam rekao, ne mogu da potvrdim 100 posto da je bio ili nije". Sudija: "Juče ste rekli ne." Svedok Vojnović: "Pa ja isto kažem, nisam ga video." Sudija: "Juče ste rekli na moje pitanje u tom smislu ne,i rekli ste da su tu Mrkšić, vi i Vukosavljević. E, sad nam govorite da ga niste videli. Govorite o jednoj prostoriji gde je više ljudi, pa je to sad u ovoj grupi". Svedok Vojnović: "Ja nisam ga video tada. Mislim, Mrkšić je markantan, on se vidi i poznat je. Njega bi lako zapazio i njega sam poznavao". Sudija: "Nema zapazio. Ili pričate, ili ne pričate". Vojnović: "Ja sa njim direktno nisam kontaktirao, ali ja nisam ga video. Ja ne znam da li je tu bio". Sudija: "Šljivančanin da, verovatno. Kako kaže: Mrkšić je visok, markantan. Rekao je Mrkšić. Dobro". I konačno, završno pitanje tužioca:"Pa jel' bio u toj prostoriji ili nije?". Vaš odgovor: "Ja ga nisam video." Gospodine Vojnoviću, ovde ima to malo razmimoilaženje: Mrkšić markantan, Šljivančanin... očigledno se radilo o Šljivančaninu... a ostajete u svemu pri tome što ste rekli tad u Beogradu u pogledu tih pitanja i ovde, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ja nisam ga tada video.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Idemo dalje. E sad, pitaću vas još nešto o mom klijentu, gospodinu Šljivančaninu. Idemo na onaj, da kažem hronološki kraj,

sastanak u "Veleprometu". Moj klijent tvrdi, a vi kažite da li grešim, da je taj sastanak bio na dan kada je Gardijska brigada napuštala, to je 24., negde oko 14.00 časova, baš tog dana kada se i povlačila Gardijska brigada, da je bio sastanak u "Veleprometu", onaj koji ste opisivali. Da li je moguće da je tako bilo?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Sastanak je bi ovaj... sigurno, ovaj... ono što je on govorio to je ovaj... isto sigurno. Ja sam rekao da je to bilo pred polazak, odlazak Gardijske brigade. Nisam ni tada naveo datum tačno. Ja sam mislio da je to bilo ranije dan, dva... Ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. E sad, još jednu... Ja ču vas, da kažem, podsetiti, ili ču vam predočiti pozicije mog klijenta. Da li se vi sećate gospodine Vojnoviću, da je glavna tema tog sastanka, na koji je pozvan moj klijent od strane komandanata TO bio što je... što su komandanti TO tada od njega tražili da im se preda novac koji je pronađen, i koji je vojska uzela u Vukovarskoj banci i da je njima Šljivančanin rekao da oni ne mogu da dobiju taj novac, da će novac dobiti vlasti - kad budu konstituisani civilni organi vlasti u Vukovaru, da će se taj novac vratiti? Jel' se sećate da je to bila glavna tema tog sastanka?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu da se setim da je to bila glavna tema tog sastanka. Ovaj, znam da su govorili, ali baš... da je to bila glavna tema, ne znam. Ovaj, bilo je spominjanja kasnije ovaj, drugih zahteva da se traži novac koji je odnet, kako rekoste iz pošte, i znam da je bilo govora da će novac oni dobiti nekom drugom linijom, nekim drugim posredstvom, i tako dalje. Možda je i tada major Šljivančanin to spomenuo, ali ne mogu sa sigurnošću tvrditi. Ali, bilo je o tome govora.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, bilo je govora oko novca?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, i kasnije, ali ne znam baš tada da li je to...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I na tom novcu su insistirali Vujović i Vujanović odnosno da kažem ljudi iz strukture Štaba TO. A Šljivančanin to nije htio njima tada da da. Jel' moguće da je tako bilo?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim da je moglo tako biti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, idemo dalje. Sad ćemo malo da razgovaramo... Vi ste davali dosta odgovora mojim kolegama na pitanja oko zone odgovornosti, oko relacije u Operativnoj grupi Jug. Verovatno vam je jasno da mene posebno interesuju, s obzirom na profil mog klijenta, pozicije i relacije Vojne policije, bezbednosti i komandanta, pa ču vam postaviti par pitanja o tome. To vas je pitao i kolega tužilac. Ja sam čuo, mislim da je to nesporno, da tako kažem, da je vaša četa Vojne policije, 80. motorizovane brigade, ostala kao prištabska jedinica kad ste došli u Negoslavce, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, ostala je u neposrednoj blizini komande.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ona je obavljala svoje redovne funkcije, obezbeđenje komandog mesta, obezbeđenje komandanta, čuli smo i neki punkt, sve u Negoslavcima, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste imali od svojih starešina generalno, da kažem, u tim prištapskim jedinicama koje su ostale pod vašom neposrednom komandom, da li ste imali saznanja o pojavi nediscipline u jedinicama, a posebno me interesuje za četu Vojne policije? Da li ste imali tako neke... dobijali takve neke informacije od starešina?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa mislim, s obzirom da je to cela jedinica bila rezervnog sastava, da je ona i teško mobilisana i da je teško dovedena tu, bilo je problema i incidenata. Ali, mislim ne takve razmere da je bilo nešto zabrinjavajuće.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Prepostavljam da su vas o tome izveštavali i načelnik bezbednosti i komandir čete?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa, ja sam sa komandirom čete vrlo malo kontaktirao, ali verovatno, ako je nekom prilikom da... je dolazio kod mene - da mi je govorio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vojnoviću, na granici smo da nas prevodioci opomenu. Malo sačekajte posle mog pitanja, pa dajte odgovor, da bi celo moje pitanje ušlo u transkript.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: U redu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čuo sam iz vaše biografije da ste vi u jednom delu vaše karijere bili i komandir čete Vojne policije, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čuli smo da ste završili i šestomesečni kurs u Pančevu, to je specijalistički kurs. Mi smo to već čuli u ovoj sudnici, za obuku starešina Vojne policije, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, mi smo pred ovim Sudom već čuli svedočenje i gledali propise, pa ja ne bih htio na tome da puno insistiram, zavisno normalno od odgovora koji će od vas dobiti. Ali me sada interesuju propisi koji su bili na snazi u vreme vukovarskih dešavanja. Vi ćete se složiti sa mnom da su osnovni propisi - Pravilo službe oružanih snaga, zatim Pravilo službe Vojne policije u oružanim snagama i Pravilo službe organa bezbednosti, jel' tako, u oružanim snagama? To su osnovni propisi koji regulišu njihove obeveze i zadatke?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na osnovu propisa, ko komanduje četom Vojne policije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, na osnovu propisa četom Vojne policije... ono se menjalo, nekad je ona pripadala kao prištapska jedinica, nekada ovaj, bila direktno pod komandom komandanta prepostavljene jedinice. Uglavnom, sa njom je komandovao komandant ovaj, jedinice preko svog stručnog organa, načelnika bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi kažete da po propisima Vojnom policijom neposredno komanduje organ bezbednosti?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Rukovodi stručno sa njom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, sad ćemo to da... tako je. Tu smo već u situaciji da ne ulazimo... da moramo da čitamo propise. Ja sam stavio tu ispred vas propise i stvarno ne bih htio na tome da insistiram. Ali znači... Da li ćete se složiti samnom da četom Vojne policije komanduje komandir čete, a da je njegov pretpostavljeni starešina po komandnoj liniji komandant nadređene jedinice, da kažem brigade - ako je prištabska jedinica, a da po stručnoj liniji rukovodi organ bezbednosti iz komande brigade, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I organ bezbednosti predlaže svom starešini po komandnoj liniji - komandantu brigade, predlaže upotrebu čete Vojne policije, predlaže mere u odnosu na Vojnu policiju, ali ne može neposredno izdati naredenje, osim po ovlašćenju komandanta, jel' tako? Evo, nećemo zbog toga morati da gledamo propise, ali ću da ipak zamolim da uzmete...

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, ja mislim da ste vi dobili... samo za trenutak da od svedoka zatražimo stručno mišljenje, jer je ipak je očigledno dobro potkovan tim stručnim znanjem. Dokazni predmet 107, to je Pravilo službe organa bezbednosti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vojnoviću, ispred sebe imate Pravilo službe i Vojne policije, o kojoj neću da sad gledamo... Mislim...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mislim da smo ga mi ovde već što se kaže, apsolvirali. Ali uzmite Pravilo službe organa bezbednosti koje je pred vama, dokazni predmet 107, pa idemo odmah na član 16. Jeste našli član 16? Samo evo, sačekaćemo da nađete vi.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Delokrug Vojne policije, jel' to?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne. Pravilo službe organa bezbednosti. Član 16. To je rukovođenje organima bezbednosti. Obeležili smo mi.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: A, da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čitam, za prevodioce, nadam se polako. Rukovođenje organima bezbednosti. Član 16. "Organima bezbednosti je neposredno... organ bezbednosti je neposredno potčinjen starešini komande jedinice ili ustanove ili štaba oružanih snaga, u čijem se formacijskom sastavu nalazi, i za svoj rad odgovoran je tom starešini. A organi bezbednosti JNA u organizacijama za NVO nadležnom pomoćniku saveznog sekretara za narodnu odbranu. Gospodine Vojnoviću, da ne tumačimo član, ali je nesporno, jel' tako, da je organ bezbednosti neposredno podčinjen starešini komande. Ili da kažem, na primeru vaše jedinice, vama je Dragi Vukosavljević neposredno potčinjen po komandnoj liniji, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Odlično. I sad, član 18, jer je i o tome bilo govora, a to su odnosi organa bezbednosti između komanda različitih formacijskih nivoa. "Organj bezbednosti", čitam član 18...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "Organj bezbednosti prepostavljene komande jedinice, ustanova i štaba oružanih snaga rukovode u stručnom pogledu organima bezbednosti u potčinjenim komandama, jedinicama, ustanovama i štabovima oružanih snaga, pružaju pomoć tim organima, organizuju, usmeravaju, usklađuju i kontrolišu njihov rad". Složićete se sa mnom da odnos između organa bezbednosti i različitih formacija je samo na stručnom nivou i da tu ne postoji odnos subordinacije i komandovanja, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da zaključim. U odnosu na kapetana Vezmarovića, njemu je mogao da po komandnoj liniji komanduje samo komandant brigade, to jest vi, stručno da njegovim radom rukovodi Vukosavljević, a neki drugi starešina, na primer načelnik štaba koga ste vi pominjali, je mogao da komanduje Vezmaroviću samo ako ga vi to ovlastite, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Ima i drugih nekih starešina, ako nešto treba.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Po vašem ovlašćenju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja prepostavljam da vas je vaš načelnik bezbednosti na ili dnevnim sastancima ili redovno dnevno izveštavao o informacijama iz delokruga svoje funkcije, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. Za onaj, ovaj, posao i rad za koji je smatrao da treba da bude... obavešten komandant.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad ste svedočili 15., pre dva dana tužiocu, na stranici 8.826 transkripta, kada vas je pitao gospodin Moore o odnosu... nemate to na žalost ispred sebe, ja ču vam sada pročitati.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: O odnosu između Vukašinovića i Šljivančanina, pa ste vi rekli odgovor. Znači, pita vas tužilac da li je Šljivančanin imao bilo kakvu funkciju u odnosu na vašu brigadu. Vaš odgovor je: "Ja za to sada ne znam, osim da je on bio načelnik Operativne grupe Jug i da je on verovatno sarađivao sa mojim organima bezbednosti". To je ono da ste mislili da je on bio načelnik bezbednosti, a ne načelnik, jel' tako? Ali me druga stvar interesuje. Rekli ste: "...da je on verovatno sarađivao sa mojim organom bezbednosti." Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da. I u praksi je tako, da organi bezbednosti prepostavljene i potčinjene komande sarađuju uglavnom...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, da. Ali rekli ste "verovatno". Da li ja zaključujem: Jel' vas Vukosavljević obavestio lično: "Razgovarao sam sa Šljivančaninom, razmenili smo informacije." ili nešto drugo, kad ste rekli "verovatno"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa nije mi nikada tako ovaj, decidirano rekao. Ali koliko znam, mislim da je sarađivao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je poznato da je vaš organ bezbednosti, od trenutka kada je došao, kad ste došli u Negoslavce, po stručnoj liniji imao stalni odnos sa organom bezbednosti iz Kragujevačkog korpusa, 24.? Da li ste o tome imali neke informacije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam imao, nisam imao informacije za to... da je održavao stalne veze sa nekim iz kragujevačkog korpusa.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo u mom pitanju nije ušlo da sam mislio na Kragujevački korpus, 24. korpus, na stranici 52, red 2. Dobili smo odgovor, svedok je čuo moje pitanje. A kažite mi, da li vas je Vukosavljević informisao da je imao po stručnoj liniji kontakte, informisanje, izveštavanje sa organima bezbednosti iz Prve vojne oblasti koji su bili u Šidu u to vreme?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ja ne znam detalje, ali znam da je neke kontakte sa njima imao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li su ti kontakti bili još od početka novembra kad ste došli tu, još dok ste bili u sastavu Operativne grupe Jug? Da li se toga sećate?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim, ne sećam se. A ni Dragi odmah nije mogao da stupi u kontakt, treba i on da sagleda gde ko se nalazio, razmeštaj i ostalo ovde. Ali verovatno brzo. On je takav ovaj, da je on brzo našao te ljude prepostavljene komande i sa njima da je stupao u kontakt.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. E sad, idemo na drugu temu. Vi ste posvedočili da ste bili redovno na sastancima Operativne grupe Jug u Komandi u Negoslavcima, koji su se održavali redovno u popodnevним satima, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vas pamćenje vraća, da li se sećate... da je na nekom od tih sastanaka bilo govora o evakuaciji bolnice i bilo govora ko će raditi evakuaciju bolnice?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nije bilo govora i ne sećam se toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Dobro, idemo dalje na... opet na sledeću temu. Iz vašeg svedočenja ova dva dana, ja sam stekao utisak, zaključak, da ste vi majora Ljubišu Vukašinovića znali od ranije, znači pre nego onog trenutka kad ste ga videli, kako kažete, u hangaru. Moje pitanje je: Odakle ste ga znali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Iz komandnog... iz komandnog mesta. Opst, nisam ga poznavao, mislim ranije, pre dolaska, nego tu sam ga upoznao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na komandnom mestu u Operativnoj grupi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, tu sam ga video sa ostalom grupom starešina, oficira iz...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, da li precizno znate, koja je bila njegova funkcija? Vi ste rekli, zamenik Šljivančaninov, pa bih ja voleo vojničku preciznost. Da li znate tačno koja je bila njegova funkcija?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja ovaj... preciznu ovaj... formulaciju ne znam. Ali s obzirom, ako je Šljivančanin bio načelnik bezbednosti Operativne grupe Jug, po tom, mojoj logici, po formaciji kako je to ustrojeno - on bi trebao da bude referent u organu bezbednosti. A sada, da li je to tako ili nije, ne mogu da tvrdim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Evo, ja ču vam reći, a to voli i moj kolega tužilac, da čuje moju poziciju. On je bio pomoćnik načelnika bezbednosti u Gardijskoj motorizovanoj brigadi, zadužen za štabne i policijske poslove. Ali to vi niste morali da znate. Idemo dalje.

prevodioci: Prevodioci nisu čuli poslednju rečenicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li znate... Aha, ponoviću odgovor. Znači: major Ljubiša Vukašinović je bio pomoćnik načelnika bezbednosti u Gardijskoj motorizovanoj brigadi za štabne i policijske poslove u to vreme. Da li vam je poznato da je major Ljubiša Vukašinović u to vreme bio i na funkciji komandanta mesta Negoslavci?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, nije mi bilo poznato, to sam pročitao sada iz ovih izveštaja.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo ču jednu stvar da napravim sada kao neku digresiju. Ja vidim gospodine Vojnoviću da vi često kad svedočite, svedočite nešto što ste saznali kasnije. Pa vas molimo da kad tako nešto kažete, kao što ste sad rekli, uvek tu činjenicu kažete kad ste čuli, jel' tako? Ali u redu, idemo dalje. Nije, nije problem. Vidim da ste pratili često svedočenja drugih lica, pa imate i neka očigledna saznanja od kasnije, što treba uvek da se naglasi pred Sudom.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jesam pratio, vodio sam zabeleške, imam ih i sada. Nemam kod sebe, ali imam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste u ono vreme čuli da su u Negoslavcu, Negoslavcima, u Vukovaru i na "Ovčari" tog 20. novembra bile i određene starešine iz Uprave bezbednosti i iz organa bezbednosti Prve vojne oblasti? Govorim konkretno o danima 19. i 20. novembar, da li ste tih dana to čuli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu to sa sigurnošću da tvrdim. Mislim, ja ih nisam video.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A vidim, pratili ste i suđenje, pa onda nemojte da mi kažete da ste to čuli na suđenju. Ali, da li ste kasnije tih dana čuli imena, i da li su nešto za vas bila poznata imena: Kijanović, Tomić, Vujić Bogdan, Munćan?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Vujić Bogdan mi je poznato ime, Munčan... ove druge ne znam. Vujić mi je poznato ime. Vujić mi je poznat sa svedočenja... nekog.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A kažite mi, ja sam... ja sam pomenuo gore, u redu 55., red 3, pomenuo sam pored imena Kijanovića i Vujića i Slavko Tomić, a pomenuo sam i prezime Munčan, pa ste vi rekli da vam je i to poznato. Jeste čuli tada...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo za prezime Munčan, ne znam kojim povodom, a za ovaj, Vujića Bogdana sam čitao ovaj, o njemu sa nekih svedočenja, ne znam na kom... na kom sudu ili kom organu. Uglavnom sam čuo da je bio na svedočenju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi u to vreme, na sastancima u komandi u Negoslavcima, viđali tada pukovnika Nebojošu Pavkovića?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: U Komandi Operativne grupe video sam ga jedan put.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste u to vreme imali saznanja da je on bio uključen u pregovore o predaji Mitničke grupe, i takođe u evakuaciju civila iz Vukovara?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, saznao sam kasnije i video sam ga ovaj, ovaj, da je bio na "Ovčari" pred polazak Mitničke grupe. Mislim, odvoženja za Mitrovicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, onaj dan, nećemo da kažemo koji, da ne pravimo...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Onaj dan kada je Mitnička grupa napuštala u prepodnevnim satima tog dana hangar na "Ovčari", tada ste videli i Nebojošu Pavkovića tu na "Ovčari", jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još jedno samo pitanje iz ove oblasti. Koliko je vaše komandno mesto u Negoslavcima bilo udaljeno od komandnog mesta Gardijske brigade, odnosno Operativne grupe Jug?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa sad iz ovog položaja, iz ovog stanja, ja mislim da je negde bilo jedan kilometar, do dva kilometra najviše.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Ja ču vam... idemo na sledeću temu, postaviti sada par pitanja vezano za ovu evakuaciju Mitničke grupe. Mi pred ovim Sudom smo izveli veliki broj dokaza, i pismenih i iz svedočenja smo čuli da je faktički smeštaj Mitničke grupe bio 18. novembra u popodnevним satima u hangar na "Ovčari", i da su oni napustili taj hangar 19. pre podne. Ali to... rekli ste već da ne stojite dobro s datumima, pa idemo dalje. Vi ste rekli da ste taj zadatak mogli da dobijete ili od Mrkšića ili od Panića, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo trenutak... Uzmite ispred sebe, ja mislim da imate dnevnik, operativni dnevnik.

ADVOKAT LUKIĆ: To je časni Sude dokaz 371, ali vrlo kratko bih želeo samo da se... prvu stranicu tog operativnog dnevnika... Ako nema svedok, prikazaće se na ekranu. Zamoliću na ekranu da se prikaže samo prva stranica ovog dnevnika, nećemo da... Ako može da se uveliča, ovaj donji deo da se uveliča.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, mene... ovo je operativni dnevnik vaše brigade, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo me interesuje, o tome nismo slušali do sad puno na svedočenjima, kolona 4, piše: potpis, pa ja vidim ovde primljeno, potpis primaoca i pošiljaoca. Da li se, ja mislim da sam dobro pročitao...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, znači: Koja informacija se unosi u ovu kolonu 4 u dnevniku?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa evo, sama kaže ovaj, ko je tu informaciju ovaj, ubeležio u dnevnik. Znači, neko je mogao da saopšti. Onaj ko je bio zadužen, on je trebao da upiše to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja lično, sad kažite mi da li grešim...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, al' dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja lično mislim da se ovde unosi podatak onog lica koje informiše ovog koji vodi dnevnik o toj informaciji koja treba da se unese. Jer, evo odmah da vam kažem, na više mesta piše i vaše ime. Pa ne verujem da ste vi upisivali, nego verujem da ste vi javili da se nešto unese, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa tako i ja mislim, tako sam mislio da kažem. Neko je saopštio informaciju, a onaj ko je bio zadužen - on je uneo unutra.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, tu se unosi ime osobe koja saopštava informaciju onom koji vodi dnevnik. Tako je. Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E, dobro. Nećemo uopšte sada o dnevniku, pošto ste ga i vi, a i mi smo ga se nagledali do sad dosta. Ali mene interesuje nešto drugo. Vi ste gospodinu Mooreu, a juče ste odgovorarali i gospodinu Vasiću, odgovarali na pitanja u vezi kapetana Karanfilova. Govorimo o 18. sada. Znači, govorimo o danu Mitničke grupe eto, da budem precizan, kad je došla Mitnička grupa. I vi ste rekli da ne znate ga, niste poznavali u to vreme, da ne znate da li je on bio tamo ili ne. Pa kad vas je kolega Vasić juče pitao, predočio vašu izjavu iz istrage u Novom Sadu, da je moguće da je on to, taj čovek koji je po vama ostavio sliku - tako izgledao. Ali mene interesuje nešto drugo. Mene interesuje činjenica, i sad ćemo pogledati šta ste izjavili povodom toga na beogradskom suđenju - da li ste vi izdali naređenje Vezmaroviću da prima naređenja od Karanfilova? Dakle, to je ono što mene zanima, i vi ste o tome dosta precizno odgovarali

na beogradskom suđenju, pa bih molio da uzmete sada opet vaše svedočenje od 25. novembra 2004. godine.

ADVOKAT LUKIĆ: Za moje kolege iz Tužilaštva i Pretresno veće, to je znači svedočenje 25. novembra, engleska verzija je na strani 2, red je 32. Ili da budem... 3. pasus odozbole, s donjeg dela.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A za vas je BHS verzija, odnosno verzija na našem jeziku, samo malo molim vas... stranica 2, gospodine. Ja sad ću po instrukcijama Pretresnog veća od prošli put, neću vam čitati pitanje... donji deo, pa piše "predsednik Veća".

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je na primer 10 redova odozbole, ali ja vam neću čitati šta kaže sudija, jer vam predočava šta tvrdi drugo lice, a to je ovde drugačije, što se tiče procedure nego kod nas. Nego čitam vaš odgovor: "Ni ja nisam poznavao kapetana Karanfilova, to je sigurno. Znao sam samo Vukašinovića. Možda sam ga viđao na sastancima". Sudija. Preskačem prvu rečenicu, pa čitam dalje šta vas sudija pita: "Je li to tačno ili nije? Jeste li vi rekli Vezmaroviću da prima naređenja od Karanfilova ili ne?". Odgovor vaš: "Nisam to rekao Vezmaroviću". Sudija: "On kaže da jeste, pa vas zato pitam, zato kažem". Vaš odgovor: "Ja koliko sada mislim i sećam se, da ja nisam rekao Vezmaroviću. Čuo sam to da je rekao Vezmarović, da on prima samo naređenja od Karanfilova". Pitanje sudije: "Šta ste čuli?". Vaš odgovor: "Da je Vezmarović rekao da on samo prima naređenja od Karanfilova, pošto je organ bezbednosti. To je jedinica Vojne policije". Pitanje sudije: "Kada ste to čuli od Vezmarovića?" Vaš odgovor: "To posle sam čuo od nekog tamo da je Vezmarović izjavio da on prima naređenja od organa bezbednosti, od Karanfilova". I odmah ćemo da odemo na stranicu 7 BHS, i engleska verzija - stranica 7, red je 23. Vaš decidiran odgovor na pitanje povodom svedočenja. Predsednik Veća: "U postupku istrage ste takođe rekli: "Moguće da sam ja kapetanu Vezmaroviću rekao da prima naređenja od Karanfilova". Vaš odgovor: "Ja nisam njemu lično rekao da on prima naređenja. Ja sam posle čuo. Nisam ja to čuo, da sam ja njemu rekao da to... nego sam čuo samo da je on rekao da prima samo naređenja od Vezmarovića, odnosno od Karanfilova. Pošto je organ bezbednosti, on njegova naređenja sluša". Jel' tako? Pročitao sam šta je bio dijalog između vas i sudije. I sada, da li se slažete s tim što ste izjavili u *Beogradskoj "Ovčari"*, da vi niste Vezmaroviću izdali bilo kakvo naređenje - da on prima naređenja od kapetana Karanfilova, već ste vi rekli da ste to naknadno čuli, da je on to pričao, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam čuo da je on to saopštio da prima naređenja od organa Karanfiova od... ne znam, tad je bio major, od majora Karanfilova. Ne znam tačno, ne sećam se da sam ja sa njim ovaj to, raspravlja, a vidim da je Karanfilov tu u igri, verovatno posle svega toga, tih događaja. Ne znam, možda se nešto ispustilo, ali dodalo se sigurno ništa nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da budemo precizni, vi se ne sećate da ste vi Vezmaroviću dali takvu naredbu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Još ču da vam kažem, čisto za... kažem vašu informaciju, a i da potkrepim svoju tezu. Karanfilov je bio referent bezbednosti u jedinici ranga bataljona. I složiće se sa mnom da on nije imao... moje pitanje: On nije... da li on, s obzirom na tu poziciju - nije imao ovlašćenja da bilo kome izda bilo kakvo naređenje, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sad zaista prvi put čujem da je on bio ovaj... organ bezbednosti ranga bataljona. Ja sam smatrao da on pripada negde u sastavu ovaj, referenta organa bezbednosti u komandi Operativne grupe Jug. Ja nisam poznavao stvarno gde je on bio raspoređen.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. A videli smo...

TUŽILAC MOORE: Mogu li da uvaženog kolegu pitam sledeće. Nekoliko puta je reč "referent" prevedena sa "clerk", i video sam to u nekoliko prilika. Ona ima nešto drugačije značenje na engleskom od značenja štabskog oficira. U engleskom postoji prilična razlika, i vidim da se ovo događa već treći put.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja bih ostavio da gospodin Moore to u redirektu raščišćava, eventualno o toj poziciji. Referent sam ja rekao tačno po onoj poziciji kako ja imam informacije šta je referent. Normalno da je štabski oficir jedno, a referent drugo. Referent u organu bezbednosti... ja bih preveo baš ovim terminom kako koristi prevodilačka služba. Štabski oficir je jedan stvarno široki pojам pod koji možemo da podvedemo razne stvari. Ali evo, pošto očigledno ovaj svedok nema taj podatak, to ćemo verovatno kasnije, da utvrđujemo sve ove činjenice. Ali gospodine Vojnoviću, na osnovu svih onih propisa koje smo malo prečitali, i videli ste propise, i dali ste mi sve odgovore potpuno u saglasnosti sa propisima - organ bezbednosti ne može ništa da naredi Vojnoj policiji, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Može po odobrenju prepostavljenog starešine. Može po odobrenju mom.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je, po vašem odobrenju organ bezbednosti može. E sad, 'ajmo još jedno prosto pitanje. Organ bezbednosti iz prepostavljene komande, ako prenosi naređenje Vojnoj policiji iz potčinjene komande - šta prvo mora da uradi komandir čete Vojne policije kad dobije neko naređenje, pa makar to bilo iz prepostavljene komande? Šta prvo mora da uradi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro. Kada dobije naređenje, on mora izvestiti organ bezbednosti, ali i to je retko da se direktno daju, daju zadaci četi mimo znanja organa bezbednosti ili mimo znanja načelnika štaba ili komandanta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. O ovom danu kada su bili smešteni, da kažem, ova veća grupa autobusa - neću da vas pitam, ali ču nešto drugo da vam postavim kao pitanje. Pokušajte da se sad setite, jer izlazi van okvira onog što vas je bilo ko do sada pitao. Vi ste odgovorili, mislim danas i Boroviću, da ste vi imali i deo vaših jedinica, koje su pridodate nekim drugim jedinicama i na području Sotina, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste, obaveza vaša, kao što je bila i obaveza komande Operativne grupe Jug je da nadređenu komandu obavestite o pogibiji i ranjavanju bilo kog vojnika iz sastava vaše jedinice, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I ako bi neki vojnik ili starešina pогинuo iz vaše jedinice, vi o tome, prepostavljam, obaveštavate nadređenu komandu - Komandu OG Jug?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja bih zamolio da se pred svedoka stavi dokaz 421. Videćete sad na ekranu jedan dokument, vrlo kratko. Može da se samo uveliča gornji deo za trenutak. Vidite, gospodine Vojnoviću, ovo je redovni borbeni izveštaj Komande Operativne grupe Jug od 20. novembra 1991. godine u 18.00 časova, koji ide i Komandi Prve vojne oblasti i Kabinetu SSNO, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja bih sada molio 2. stranicu ovog dokumenta... i donji deo, donji deo bih molio da se uveliča. Još ako može ovaj donji deo, pod 3. Kažite mi ovde, ovde su podaci o pогинulim, teže i lakše ranjenim licima tog dana, od prethodnog dana, od prethodnog izveštaja?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jel' tako? E sad, da li vi vidite ovde, da li ima bilo koji pогинuli vojnik iz 80. brigade u noći između 19. i 20. u OG Jug? Samo malo sačekajte pitanje. Sad kažite, da li vidite ili ne?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li vidite da ima bilo ko ovde... da je, samo trenutak... Hvala, nemam više pitanja u vezi ovoga. U svakom slučaju moje pitanje je, 'ajde da... Da li se sećate, da li ste tih dana, u okviru vaše brigade, imali pогинulih lica?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ranjenih smo imali ovaj... i znam ukupnu cifru, broj otprilike za vreme celog boravka od dolaska do povratka ovaj... iz Vukovara.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali, pогинulih lica nije, vojnika pогинulih nije bilo tih dana, na zoni koju je pokrivala vaša brigada?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. E sad ćemo da pređemo na dešavanja 20. novembra, ono što mene interesuje posebno. Ja ću pokušati, a moram reći da mi neće biti lako da sublimiram na brzinu u par reči šta ste vi rekli šta ste videli u hangaru. Jer, moram primetiti da tu postoje neke razlike kod vašeg svedočenja, čak i u ova dva dana. Ali, vi dolazite u hangar negde popodne. Prvo ste jedno vreme ispred hangara, pa kad su svi ušli unutra, ulazite u hangar. Tu vidite, među tim licima, kao lice sa najvišim činom majora Ljubišu Vukašinovića. Pitate ga: "Ko su ovi ljudi?". On kaže da su iz bolnice; vi

onda zovete da dođe pomoć, mada ste rekli juče da ste zvali pomoć još pre nego što ste ušli u hangar...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam tačno da li pre nego što sam ušao ili posle, kad sam tražio pomoć.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dolazi vaša dvojica starešina, jedan Vukić i Dačić sa jednom grupom vojnika. Vi njemu dajete instrukciju da se javi Vukašinoviću, i vi odlazite. I to se po vama dešava u nekom periodu, kako ste svedočili oko 30 minuta, mada ste danas kolegi Boroviću rekli da je to možda bio i duži period. U svakom slučaju, prvo šta... jel' sam ovo, da kažem, prafrazirao uglavnom tvrdnje iza kojih vi stojite? Jeste nam tako svedočili ova dva dana?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi niste videli trenutak, odnosno, niste bili ispred hangara kada su autobusi dolazili, nego kad je već trajalo pražnjenje nekog autobusa. I u tom trenutku špalir i to sve što ste opisivali - to je momenat kad vi dolazite ispred hangara, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I čim ste ušli u hangar, vi unutra, u tom prostoru hangara, vidite Vukašinovića?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To je nakon što su i poslednja lica iz autobusa uvedeni unutra?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Tako je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Još ste u hangaru videli u tom periodu u kom ste bili da neko lice vrši neki popis, i videli ste da je razvučen kanap, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Niste nam objasnili, kad ste rekli da ste videli da je razvučen kanap, šta je to? Da li su tim kanapom bili razdvojeni zarobljenici od ovih ostalih lica, jel' to bila svrha tog kanapa?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to je bila svrha tog kanapa. Sa njim su bili razdvojeni ovaj, zarobljenici od pripadnika Teritorijalne odbrane.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li, časni Sude, da pređemo na privatnu sednicu za trenutak?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Privatna sednica.

(privatna sednica)

sekretar: Sada smo na javnoj sednici, časni Sude.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste posvedočili da se ne sećate, odnosno, da niste videli potpukovnika Panića u tom trenutku, kad ste vi bili ispred hangara. Ali da ste kasnije od njega čuli, verovatno ste pratili svedočenje, kako kažete, gde je on potvrdio da je on u vreme to bio ispred hangara, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Od njega sam čuo lično da je bio, a ja ga nisam vidiо, i čuo sam od ovog čoveka koji je bio тамо.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E dobro. Drugo jedno pitanje ču vas pitati. Da li se sećate, ja mislim da sam to pročitao u nekom od vaših svedočenja, a bilo ih je puno, pa ne mogu da sublimiram, ali, da li se sećate da ste tada videli nekog, vama nepoznatog pukovnika, kako napušta hangar u *Renaultu 4* i odlazi sa "Ovčare"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ja sam vidiо neki *Renault 4* ovaj... ali nije ovaj... ovaj... izlazio iz hangara, i video sam *Renault 4* тамо da stoji, vojno lice u ovaj... u uniformi, i registracija je bila sremska-mitrovačka, i otišao je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali to je bio pukovnik po činu, jel' tako? Ovako ste rekli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da je bio pukovnik, ali nisam siguran. Jer nije... odma' je ušao u auto i otišao je.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Časni Sude, ja mislim da je vreme da napravimo pauzu. Da pređemo na drugu temu.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Vratimo se na javnu sednicu. Jesmo na javnoj. Prekidamo s radom... Oprostite, gospodine Weiner.

TUŽILAC WEINER: Dobar dan časni Sude, ja sam Philip Weiner iz kancelarije Tužilaštva. Odrvana nam je rekla da će im biti potrebna bar još jedna sesija za ovog svedoka. Ako na to dodamo dodatno ispitivanje, to će onda zauzeti većinu ovog dana. Imamo ovde narednog svedoka, i budući da ćemo danas još da radimo sa ovim svedokom, mogu li da ga otpustim do sutra?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala, gospodine Weiner. Gospodine Lukiću, možete li da potvrdite takav raspored?

ADVOKAT LUKIĆ: Vidim da će trajati više od jedne sesije moje ispitivanje, tako da... Možda čak i skoro, skoro do kraja dana. Imam stvarno još pitanja koja su proizašla iz pitanja mojih kolega. Tako da u svakom slučaju, mislim da svedok novi danas neće biti u mogućnosti da dođe, uključujući i naknadno ispitivanje gospodina Moorea.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala. Gospodine Weineru, možete svedoku da kažete da neće danas početi sa svedočenjem. Sada prekidamo i nastavljamo u 13.30 časova.

(pauza)

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Dobar dan. Gospodine Lukiću, izvolite.

ADVOKAT LUKIĆ: Hvala. Pre nego što nastavim, samo ču jednu malu intervenciju na transkript. Na stranici 66, red 10. I kada sam postavljao pitanje svedoku, loše je ušlo. Ja sam mu pravio referencu da je trebalo da stoji na stranici 66, stav 3, a ušlo je stranica 63, stav 3. Pa da ne bi bilo nejasnoće, to sada ispravljam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vojnoviću, pitao sam vas na kraju za tog čoveka pukovnika, koga ste videli da se udaljava sa nekim vozilom *Renault 4*, da je tu bio i da je onda otišao. Samo me vremenski interesuje: Da li ste njega videli da odlazi pre nego što ste ušli u hangar?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja želim sad ovde da kažem, pošto to nisam rekao ni gospodinu Mooreu, izvinjavam se, ovaj... ni nikome do sada. Ovo sam rekao samo načelniku bezbednosti na prvoj mojoj... davanju izjave i svedočenju - da sam za vreme ulaska zarobljenika u hangar pogledao i video na udaljenju od jedno 20 do 30 metara jednog pukovnika u uniformi, koji stoji pored vozila *Renault 4* i gleda kako se ja borim sa zarobljenicima... da uđu u hangar. Odmah sam otišao kod njega i obratio mu se: "Druže pukovniče, šta je ovo, o čemu se radi, pomozite mi da ovi ljudi uđu u hangar". Ništa mi nije rekao, nego je samo seo u hangar... i u... u auto *Renault 4* i otišao. Bio je oniži čovek rastom, ne znam kako se zove, ne znam da sam ga ikada posle video. Ovo sam izjavio na prvom davanju izjave pukovniku načelniku bezbednosti, koji nije uneo u zapisnik ovo što sam ja rekao, iako sam izjavu tu potpisao. Čak sam mu rekao da taj čovek izgleda sličan kao on, na šta je on skočio, kaže: "Ma ni govora, ja nisam bio tu". O tome toliko.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekoste, kola su sremsko-mitrovačke registracije, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja koliko se sećam da su bile sremsko-mitrovačke registracije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A jel' to, kad opisujete da liči na ovog što je uzimao izjavu, jel' to mislite na ovog Gajića što je uzimao izjavu, u vreme uzimanja izjave u Upravi bezbednosti?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na njega liči?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se možda malo našalio, ali takve je visine bio. Nije bio Gajić, nije ličio na njega.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. I ovo ste pomenuli na jednoj od *Beogradskih Ovčara* - na svedočenju prvi put, kasnije na svedočenju nekom?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovako kao sad što sam rekao, nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tačno. Ja sad neke stvari čujem zaista prvi put. A mislim da i svi u sudnici.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da svi čuju prvi put sada ovo. Ja sam ovo zbog toga, ovaj... nisam čoveka poznavao, nisam video o kome se radi, vidim pukovnik Gajić, ovaj... nije mi to stavio u izjavu koju sam dao, i onda sam tako oko toga stalno čutio, a nije bio red.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi zbog toga što on nije uneo u tu izjavu ste smatrali da ne trebate nikome kasnije da tu činjenicu više pomenete, a davali ste toliko izjava. Tako sam ja zaključio, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, tako je otprilike.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ste dolazili na sastanke u Komandu Operativne grupe Jug Gardijske brigade, i taj lik ne pamtite. Znači da nije bio na tim sastancima, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, ne pamtim. Ja znam samo kako sam ga opisao: jedan nizak čovek, mršav, mali...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Mi smo ovde čuli svedočenja da su dolazili, da je tu bilo još nekih potpukovnika, pukovnika u to neko vreme popodnevno. Konkretno, da su dolazili oficiri, visoki, ti iz Uprave bezbednosti. Da li se sećate da ste videli još nekog sa takvim činom tu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja zaista ovaj... nisam video ovaj... ni jednog mislim, čoveka sa... sa... sa činom. Ja sam uvek govorio, vi kažete da sam već preterao, da sam oko Vukašinovića video jednu grupu ljudi, propisno odevenih, bez kapa... Ko su oni bili, ja ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, posle čemo o tome. E sad, još samo jedno pitanje. Pre ulaska, da kažem, u hangar... 'ajde u stvari da kažem - prilikom izlaska iz hangara, kad ste polazili sa "Ovčare", interesuje me da li su oni autobusi koji su tu bili prethodno dovedeni, da li su oni već otišli? Kad ste vi otišli sa "Ovčare"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam siguran. Oni su se udaljavali jedan po jedan. Ovaj, video sam da su dole bili parkirani ovaj... na tom putu, gore prema zapadnom da kažem delu ovaj... hangara. Ali, posle ih nisam video - kad sam izlazio, da su tamo stajali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To me interesuje, kad ste napuštali "Ovčaru"...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam... nisam ih video.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Još jedno pitanje u vezi tog vašeg odlaska, da kažem sa "Ovčare". Jeste li prilikom napuštanja tog hangara videli bilo kakvu tu - neku rupu sa leševima, pored hangara?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste videli, kad ste napuštali, tu neki traktor da je bio ispred hangara, kad ste odlazili?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Niti rovokopač?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. E sad, idemo na situaciju u samom hangaru. Vidite Vukašinovića, vidite konopac, vidite tog što vrši popis. To su detalji, da kažem, o kojima ste svedočili. Dolaze Vukić i Dačić; vi im kažete da se oni jave Vukašinoviću, i vi odlazite?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, samo ovaj... Vukiću da se javi. Vukić je bio komandir te grupe.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. E sad, uzmite... sad ču vam pročitati za trenutak vaše svedočenje od pre dva dana, to je u tom kontekstu, stranica je 8.845, transkript od 15. maja: "Oni su ovde stigli sa rezervnim kapetanom Vukićem, on je stigao sa njih 15 ili 20, nije bilo Vojne policije, možda su neki od njih imali kaiševe, opasače Vojne policije, ali oni zapravo nisu bili vojni policajci, zato što je Vezmarović u to vreme još uvek bio u Sremskoj Mitrovici". Po vašem svedočenju od prvoga dana, od 15. - svedočenju u glavnom ispitivanju... u glavnom ispitivanju, u hangar kada ste vi došli, tu nije ni Vezmarović, niti je tu načelnik vaše bezbednosti, gospodin Dragi Vukosavljević. Vi tu vidite samo Vukašinović Ljubišu. Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da. U prvom trenutku samo sam video Vukašinovića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi kada ste svedočili pred Haškim tužilaštvom, odnosno, izjavu davali istražiteljima, vama je predloženo od strane istražitelja vaša izjava pred Vojnim sudom, i vi niste imali primedbu na tu izjavu, osim u delu što ste, u odnosu na ovu izjavu iz Uprave bezbednosti, niste pomenuli Mrkšića. To se sećate, i to je uneto u vašu opservaciju u izjavi haškom Tužilaštvu, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Takođe, kad ste svedočili u istrazi u Novom Sadu 21. novembra 2003. godine kod sudske Alimpicu, predložena vam je isto izjava iz Vojnog suda, i vi ste decidirano rekli da u svemu ostajete pri toj izjavi. Da li se sećate toga, jel' to piše u izjavi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, sećam se toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodin Borović vam je već pokazivao u delu tu izjavu, ja moram da se vratim ponovo na nju. Uzmite izjavu vašu koju ste dali Vojnom sudu. To je stranica 3. Engleski stranica 3, red 9, ovo što ču sada pročitati. Evo šta ste rekli pred Vojnim sudom, čitam donji deo: "U hangaru je bilo ovih za koje sam procenio da su iz sastava neke paravojne jedinice, možda njih oko dvadesetak..." Vi ste to ovih dana ovde ispravili da ih je bilo više, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: "...koji su čuvali ove u hangaru i bili su svi naoružani. Tu posebno u hangaru nisam zapazio da neko ove zlostavlja. Jedino ako bi neko nekog prepoznao, onda bi mu prišao, i rekao nešto preteće, psovku. Ali ništa više dok sam ja bio tu". E sad, dalje me interesuje. "Ja sam i ove u hangaru upozorio da sa ovim, za koje su oni rekli da su njihovi zarobljenici, postupaju korektno i da ih ne zlostavljaju, naglašavajući da vode računa kako se prema njima odnose i ponašaju. Nakon ovih mojih upozorenja, tu u hangaru nisam zapazio da je neko posle toga bilo koga maltrerirao". Ovo ste tad izjavili. Jel' vam sećanje sad se vraća da je... 1998. godine, kad ste to pričali da je to bilo svežije pamćenje u odnosu na danas, i da je tako bilo, da ste vi razgovarali sa tim teritorijalcima tu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ja ne znam s kim sam razgovarao od tih, ali svako svedočenje novo je osvežavalо neke nove... neke nove podatke. Sigurno sam to smatrao da im kažem za potrebno, da ih posebno, posle onog što sam napolju video, i što sam lično od njih doživeo, da ih ubuduće ne maltretiraju, ne tuku i slično.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I par redova ispod toga čitam: "Ja tom prilikom nisam u rejonu hangara niti u hangaru zapazio bilo kakve druge regularne jedinice JNA, niti bilo kojeg drugog vojnika pripadnika JNA. Bili su samo ovi za koje sam procenio da su neka paravojska, obzirom na odeću koju su imali na sebi. Niko od njih nije imao uniformu koju su imale naše jedinice..." i tako dalje. Očigledno nam sad... i u kasnijim izjavama, ne samo danas, vi ste ipak posvedočili da je tu bilo još lica iz JNA. A u to vreme, 1999. godine ste govorili da nikoga niste videli od JNA u hangaru, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Osim Vukašinovića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali, u ovoj izjavi niste pomenuli ni Vukašinovića, ni Vukića, ni Dačića. To ste se sve kasnije setili, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, ne. O Vukašinoviću nikad nisam ovaj, propustio da spomenem, jer on mi je bio jedini koga sam poznavao u svim situacijama. Uvek sam rekao da je on tamo bio, i njega sam video.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da ne gubimo sada vreme, ja će predložiti da na sledećoj pauzi, jer ja mislim da će malo da zahvatim i drugog dela, da tokom pauze pogledate tu izjavu iz Vojnog suda. Ja vam tvrdim da ni rečju nema Vukašinovića u toj izjavi. A možda može i gospodin Moore da mi to potvrdi, i da onda što se izjave tiče...

TUŽILAC MOORE: Mi to ne možemo da potvrdimo, mi zapravo imamo mesto gde se pominje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To će se onda raščišćavati u redirektu. Ja mislim da nisam video Vojnovića u izjavi ispred Vojnog suda, ali moguće je da ja grešim... Vukašinovića, pardon. Dobro, to će verovatno gospodin Moore naći posle, kad bude redirekt. 'Ajmo sada, kažite mi, u ovoj izjavi pred Vojnim sudom, jeste li bilo gde napomenuli da vi tražite neku pomoć?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ne sećam se sad, jedino da... da... da je čitam. To je znači izjava od 1998. godine ovaj, ne sećam se sad da sam to rekao, ali sam

sigurno pomoć tražio, i sigurno je to da je Vukašinović bio u hangaru. To možete da utvrdite, sto posto iza toga stojim.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, samo polako čemo. Da vam kažem gospodine Vojnoviću odmah da... da kažem, što se kaže, da stavim poziciju svoju. Iz onih informacija koje mi i Tužilaštvo imamo, u odnosu na gospodina Vukašinovića, on zaista tvrdi da je, kada su stigli autobusi, u to vreme kad je stigao zadnji autobus, on zaista bio tu kratko, to je on rekao. Prema tome, ne... ne sporim ja u tom smislu činjenicu da se Vukašinović tu pojavio u vreme kada su bili autobusi, jel' znate? Samo govorim da to niste pomenuli, to je moja činjenica.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa možda sam ispustio...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, idemo dalje. Neke druge činjenice mi sporimo, i zato čemo sada razgovarati o tome u... odnosno, normalno na Vukašinovića. Vi ste opisali ta lica koja ste videli sa Vukašinovićem u njegovom okruženju, da su bili u uniformama M77, znači uredni. Ne možete da tvrdite da li su vojnici ili oficiri, ali u klasičnim uniformama - koje su nosili i oficiri i vojnici.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, sećate li se Vukašinovića, je li on imao takvu uniformu tada?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Imao je istu uniformu Vukašinović, takvu, po mom sećanju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Rekli ste da on nije imao kapu...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nije imao kapu na sebi, a imao je tu M77 uniformu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Pa ne znam sad, ja... ja tvrdim, u to vreme smo svi imali M77 uniformu. Sad, da li je neko neku kombinaciju izvodio...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vidite gospodine Vojnoviću, neke činjenice su nam ovde važne. Ako ne znate, kažite ne znam. Ali meni je važna činjenica da ste vi videli Ljubišu Vukašinovića, kako tvrdite, da ste s njim i prozborili par reči. Pitanje je: Da li je on bio obučen kao te starešine, odnosno ta lica oko njega? Da li je bio u istoj uniformi? Da li se sećate, da... da li vas takva slika sada vraća?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne mogu da tvrdim sto posto.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A dobro se sećate kako su bili obučeni ti pored njega?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ne znate kako je on bio obučen?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, ne mogu da se setim, jer vi insistirate nešto, a ja ovaj...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro... Idemo dalje. Juče ste izjavili, to jest gospodinu Vasiću, da ste vi tražili iz vaše Komande u Negoslavcima da vam pošalju nekog od starešina. Konkretno, rekli ste - dva oficira i neke vojнике, jer je Vezmarović, znali ste, u tom trenutku bio odsutan, tako ste rekli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi rekoste danas kolegi Boroviću da mislite da je možda kasnije Dragi Vukosavljević došao zajedno sa Vukićem i Dačićem, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sada se toga sećate znači, ili ste tako izjavili gospodinu Boroviću? Sećate se da je i on došao sa ovom dvojicom?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne sećam se sigurno, ali mislim da je sa njima došao. Mislim, zbog vozila. Ne znam s kim je mogao doći.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, pogledajmo po ovim činjenicama koje zatičete u hangaru, kako svedočite na *Beogradskoj Ovčari*. Stranica je 67, prvog dana svedočenja, znači svedočenje od 24. novembra, stranica je 67. Engleska verzija je stranica 97, počinje rečima na engleskom: "Učinio sam što sam mogao". Jedan malo duži deo, gospodine Vojnoviću. Jeste našli stranicu 67?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Svedočenje od 24. novembra?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Gde je bilo, u...?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U Beogradu.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Aha, nisam još.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Na engleskom počinje "I did what I could..." Ne znam tačno koji deo stranice, a vas bih zamolio da uzmete...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Koja je stranica kod nas?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Naše svedočenje, 67. stranica, 24. novembar. Jeste našli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Evo, evo. Tu sam... Evo ga, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čitaću veći deo, ali ćemo se zaustavljati, pa bih tražio vaše izjašnjenje, jer mislim da se razlikuje u delu vašeg svedočenja od pre dva dana. "To što sam mogao, ja sam učinio. Video sam posle oko hangara, tamo su malo ulazili, izlazili neki ljudi, ne znam kako sad, ne mogu sad tačno da tvrdim kako se tu stvorio Dragi Vukosavljević, ovaj moj kapetan. On je bio načelnik bezbednosti i dok je ta konfuzija trajala, on je predložio: "Daj da još nešto uradimo, šta možemo da uradimo da se tim ljudima pomogne, da se ne maltretiraju?". Mi smo se složili da dođe jedno odeljenje Vojne policije naše iz Negoslavaca. To je tako, jedan *Pinzgauer* vojnika: sedam, osam do devet. Koliko je bilo, ja ne znam. Međutim, u međuvremenu je već stigao kapetan Vezmarović". Sad ću da zastanem. Složiće se sa mnom da se ovo

svedočenje iz Beograda ne podudara sa onim što ste pričali ovde dva dana. Ispada na beogradskom suđenju da se vi konsultujete sa njim - "Daj da zovemo da dođe Vojna policija" - i da onda dolazi Vezmarović. To ste izjavili u Beogradu, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam sa Dragim bio tamo, mi smo razgovarali oko toga, pa i jesmo tražili pomoć da se uputi. I ne znam da li je došao Vezmarović prvo, ili nije došao Vezmarović. Ponovo tvrdim, prvo mislim da je došao Vukić - prvo. Ja ne mogu sa sigurnošću to potvrditi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo polako.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sa sigurnošću to potvrditi, niti demantovati.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Idemo dalje: "Vezmarović, ne mogu da se setim kako mu je ime, ali dobro, nije bitno, zna se o kome se radi. Dobro, on je malo kad je došao iz Sremske Mitrovice, kada je taj dan vozio jednu grupu zarobljenika pripadnika Hrvatske vojske na čelu sa Karaulom, on se vratio u Komandu da izvesti da je to uradio kako treba, i da su ti ljudi predati, i da nikakvih problema nije bilo. Neko je njemu, neko u Komandi brigade, rekao da na "Ovčari" ima neka gužva, i on je odmah, samoinicijativno, iz radoznalosti i samoisticanja, odmah krenuo dole da vidi. Tako da se to pogodilo sa onim našim što smo mi razmišljali da treba da dođe jedno pojačanje odeljenja policije, i tu je on došao". Pa onda malo niže: "U hangaru sam video da je Vezmarović napravio jedan konopac, kanap koji je stavio i odvojio te ljude od grupe što ih je dovela, da tako kažem, ovde kanapom. I video sam tu jedan sto je bio postavljen, neko je pravio neki spisak, to sam video. Da li je završen ili nije završen, uglavnom, to sam video". Nastaviću sa čitanjem, ali sada vas pitam za ovo. Znači, na beogradskom suđenju, pre godinu i po dana, vi opisujete da je došao Vezmarović, stavio kanap, da ste sve to videli. Tad u Beogradu, pre godinu i po dana ste se toga setili. Vidimo opet da postoji razlika. Možete li sad reći da li ste ipak u Beogradu bili u pravu, kad ste ovo tvrdili da je tako se tada odigralo, da ste videli dolazak Vezmarovića, videli kako postavlja kanap?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam Vezmarovića video u "Ovčari". Ne znam da li sam ga video onog trena kad je on došao. Ne znam ko je pre došao. Opst tvrdim, da li je Vukosavljević ovaj, Vukić ili on. Uglavnom, bili su i jedan i drugi.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ali složićete se da se ipak malo razlikuje od vašeg svedočenja koje smo čuli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Idemo dalje, dobro. Nećemo da tražimo vaš komentar. Vi ste ovo izjavili u Beogradu pod zakletvom, kao što i ovde svedočite. Verovatno vam je tada bilo takvo sećanje, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Idem sada dalje. "Ja sam u hangaru video, kada sam ušao, prvi put sam video majora Vukašinovića. Major Vukašinović, on je iz Gardijske brigade, zamenik majora Šljivančanina tada bio. On je stajao tako na rastojanju od tog konopca, kanapa kako bih rekao, jedno desetak metara i gledao šta se to događa. Ja sam

prišao njemu i pitao ga "Šta je ovo? Odakle su ovi ljudi? Ko je ovo? Šta se ovo dešava?" On je nešto meni rekao, ali ja ne mogu sada stvarno detalja da se setim šta mi je rekao. Ja sam tu sagledao još malo situaciju, video sam da se stanje normalizuje, neki unutra... ti, ne znam kako da ih nazovem, zarobljenici, civilni, stajali su uz hangar uza zid, neki su sedeli. Bilo je tu neke slame, neki su dole sedeli. Mislim, uspotstavio se bio jedan red sa tim dolaskom Vezmarovića izvinjavam se, u hangaru. Tako da ja sam smatrao da tu više nema potrebe šta da tražim, iako mi nikako nije bilo jasno kako je to moglo da se dogodi, a ja eto, kao potčinjeni komandant nisam bio upoznat sa tim".

Mi svi znamo ovde da se sa beogradskog suđenja vodio audio zapis, znači da su ovo reči koje ste vi izgovorili, jel' tako - i sećate se verovatno da ste tako svedočili u Beogradu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad prvo, prvu razliku koju ja vidim ovde - vi kažete da se obraćate majoru Vukašinoviću. Ne znate šta vam je on rekao pre godinu i po dana, a pre dva dana čujemo da ste mu se obratili, da vam je on rekao da su to ljudi iz bolnice?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, to mi je rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Šta vam je osvežilo pamćenje? Za godinu i po dana?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam ovaj... događaji. Čitao sam izveštaj sa suđenja i majora Vukašinovića ovaj, koji mi je tamo rekao i koji je izjavio da... da je on znao da će da pripadnici, zarobljenici da se predaju. Da će biti predati i da se predaju, ne da se tuku, nego da ih teritorijalci ispituju, ne znam ni ja, traže neke druge.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I to je vama osvežilo sećanje da je on vama rekao da su ljudi iz bolnice?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, kao što mi je rekao i to potvrdio i potpukovnik Panić tada da je znao da će se predati teritorijalci ovaj... iz bolnice - Teritorijalnoj odbrani.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim, gospodine Vojnoviću, da moram da vas prekinem.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Nemojte molim vas da izvlačite vaše zaključke iz toga šta ste čuli šta je drugi pričao, nego vas molim, ako vas nešto podseća šta je drugi pričao, da vas podseti šta se vi sećate. Jer vi sada nama reprodukujete iskaze drugih ljudi i neke vaše zaključke. Ako se sećate nečeg, na osnovu nečeg što ste kasnije čuli, to možete da kažete, ali...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Kasnije sam čuo od potpukovnika Panića da je doneta odluka da će se...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To znamo, to znamo.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znate da su svi znali, samo mi nismo znali.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi znamo da ste to rekli, ali gospodin Moore hoće nešto da interveniše, pa da čujemo.

TUŽILAC MOORE: Sve što bih želeo da kažem je da svedok ima pravo da prenese nešto što mu je neko rekao - ko je možda čak učestvovao u nekim događajima. Jedino pitanje koje se postavlja je pitanje dokazne vrednosti, ali to ne znači da je neprihvatljivo.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala vam, gospodine Moore. Vi ste u pravu, to nije neprihvatljivo, kao što tvrdi gospodin Lukić, ali je važno za gospodina Lukića da ukaže na delove koji potiču direktno iz sećanja svedoka, od onih koji su indirektna sećanja svedoka.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja mislim da je svedok otišao u svom objašnjenju na moj odgovor šire, na tumačenje svojih saznanja šire, a prvo mi je rekao, ja sam ga to pitao: šta ga je podsetilo da se on seća da mu je to rekao Ljubiša Vukašinović, a nije se setio pre godinu i po dana.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: I svedočenje njegovo koje je davao, i izjave imam i sada upisano u beležnicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi kažete da ste iz njegove izjave koju ste pročitali, prepostavljam u novinama, čuli da je on vama rekao da su ti ljudi iz bolnice, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, on meni je na licu mesta rekao da su ti ljudi iz bolnice. A ovo sam pročitao kasnije - šta je on svedočio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molim vas, molim vas, gospodine Vojnoviću. Da li ste vi znači, čitajući o svedočenjima gospodina Vukašinovića, čuli da je on negde posvedočio, da vam je rekao, da su ljudi iz bolnice? To vas pitam? Da li ste to pročitali negde, da je on tako svedočio, kad ste se sad setili - to vas pitam?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jesam, pročitao sam to da je tako svedočio, ali ja kažem da je on mene izvestio da su oni iz bolnice. Obavestio me, u hangaru. Ja sam možda ispustio da to negde kažem, ali kroz sva buduća ovaj... sledeća svedočenja, ja sam to isticao stalno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Dobro. Kažite mi, u Beogradu 24. novembra 2004. godine svedočili ste dva dana - puna...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ni rečju nema o tome da je došao Vukić na "Ovčaru". Ni rečju, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, nisam se setio tada da je bilo to. Kao da me vi danas isto niste podsetili za ovog pukovnika.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste se znači setili kad ste čuli kako je svedočio Vukić, prepostavljam?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A jeste li se vi videli sa Vukićem i Dačićem, kad ste rekli da ste se videli sa Vezmarovićem i Dragim Vukašinovićem. Samo da... malo sačekajte posle mog pitanja. Jeste li se videli u vreme pre ili posle svedočenja sa Vukić Svetolikom?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sa Vukić Svetolikom ovaj, se nisam video nikako do... do... ovaj, do... Ne znam. Uglavnom, posle njegovog svedočenja, negde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A pre vašeg svedočenja ovde, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne. Da, pre sad nego što sam ovde, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, da. I on vas je u razgovoru podsetio na sve ove stvari i dijaloge između njega i Vukašinovića i to, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Inače se toga niste ranije sečali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam se sećao ja stvarno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Dobro. Kažite mi, samo trenutak molim vas. Juče odgovarate gospodinu Vasiću, stranica je 8.959 i kažete: "Kada je pomoć stigla iz Komande brigade, predvođena Vukićem, ja sam ušao u hangar, a onda sam shvatio da je i Vukašinović tamo. On mi je rekao ko su ti ljudi, a onda je grupa vojnika dovedena, njih između 15 i 20. U sebi sam pomislio da je to čovek iz moje Komande, Komande koja me podržava. Prepostavljaš sam da je on dobio zadatak. Ja sam mu ponudio svoju pomoć, a on je to odbio". To je bilo na stranici 8.959, juče. Sećate se da ste to tako juče izjavili?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ : Ispravljam opet, stranica je bila 8.959.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I vi ste znači rekli juče Vasiću da ste mu ponudili pomoć i da je on odbio?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ja sam našao juče samo tri stranice pre toga, samo tri stranice pre toga, stranica 8.956. Pita vas Vasić: "Da li ste vi pitali majora Vukašinovića da li mu treba kakva pomoć?". Stranica 8.956. Vaš odgovor "Ne, nisam". U tri stranice razmaka, to je 10 minuta svedočenja, čujemo vaša dva različita odgovora o istoj činjenici?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, odgovor je isti. Ja sam mu ponudio pomoć, a on je odbio. Nisam direktno, nego preko Vukića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vaš odgovor gospodinu Vasiću decidiran je bio na toj stranici 8.956, decidiran odgovor: "Da li ste pitali majora Vukašinovića da li mu je potrebna pomoć? - Ne, nisam."?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja nisam direktno majora, ja sam poslao kapetana Vukića kod njega da mu se obrati - da li mu je potrebna pomoć.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, sad ste nam to lepo objasnili, idemo dalje. Da li se sećate, u to vreme dok ste bili u hangaru, da li ste videli da su iz hangara, od te grupe zarobljenika, ili pre ulaska u hangar, izdvojeni neki u stranu, koji su tvrdili da su vojnici JNA, jedna grupa njih? Da li se toga sećate? Koji nisu ni ušli u hangar, jer su izvedeni ispred?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Uglavnom u hangare je ponavljam, se ulazilo - izlazilo, neko je s nekim razgovarao, vraćali su se. Ne znam ko je bio tu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ja moram sad opet da se vratim na transkript od prekuće. Nemojte sada da zamerate što idem na detalje, ali meni je ovde stvarno važno da raščistimo činjenice što više, a i vama - da pomognete da se utvrde činjenice. Svedočenje od pre dva dana, stranica 8.845. Meni je ostao nejasan vaš odgovor, kada vas je gospodin Moore pitao sledeće: "Zbog čega ste izšli iz hangara?". Vaš odgovor: "Kao prvo, iz hangara sam otišao zato što sam htio da zatražim pomoć i obezbeđenje iz Komande brigade. Oni su stigli predvođeni rezervnim kapetanom Vukićem". Pita vas Moore: "Što ste otišli?", a vi kažete: otišli ste da bi zvali pomoć. A ja vidim vaše svedočenje - da vi niste otišli - dok oni nisu došli, jeli' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam, kažem, i ulazio u hangar i izlazio, i sačekao sam Vukića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete da nam kažete sada, ovom časnom Sudu... Morate da nam ponovite ovaj odgovor, nije ušao, samo sačekajte malo. Hoćete li ponoviti ovaj odgovor?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja zaista ne znam odakle sam ja Vukića tražio ovaj... samo znam kad je došao - šta sam mu rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ko je bio kapetan... kapetan ili kapetan prve klase Vukić - u vašoj Komandi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, Vukić je u mojoj Komandi bio načelnik PNHBBO - rezervni starešina.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, a ko je bio kapetan Dakić?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ili Dačić?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dačić, Dačić, ne mogu se setiti imena... u Komandi brigade mislim da je on bio referent artiljerije u artiljeriji.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Isto je bio rezervni kapetan?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Isto rezervni kapetan, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, da li se sećate njegovog lika, da ste njega videli da je došao?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dačića - ne sećam se. Mislim, znam kako izgleda, znam mu lik, ali ne sećam se da sam ga video tamo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi danas rekoste da je moguće da je s njima došao i vaš načelnik bezbednosti Vukosavljević, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da... Znam inače da su Dačić i ovaj Lukić bliski, da su se družili celo vreme, ne samo tamo nego i od pre, pa zbog toga su i verovatno i zajedno došli.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ćete se složiti samnom da dolazak kapetana Vukića ni jedanputa niste pomenuli ni u jednoj od ovih izjava koje su pred vama, niti Haškom tužilaštvu, niti pred Vojnim sudom, niti istražnom sudiji u Novom Sadu, niti u svedočenju na *Beogradskoj Ovčari* u *Predmetu Vujović*. Prvi put ste pomenuli ovde sada, nakon svedočenja Vukića - koje ste vi čuli. Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pošto ste vi juče zaista, juče i prekjuče, ja neću brojati, ali sigurno jedno petnaestak puta pomenuli ime tog Vukića, a možda i više, očigledno smatram da je to za vas jedna bitna činjenica da ga pominjete ovde, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa jeste, došao je čovek po pozivu, po naređenju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa kako vi objašnjavate da se nikad niste tog čoveka setili do sada?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam se setio. Zaista, kao ni nekih... ima možda detalja, još ima kojih se čovek ne seća. Nisam se stvarno setio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali ste do detalja bili upoznati šta je on svedočio na *Beogradskoj Ovčari* u pogledu tog dijaloga sa Vukašinovićem, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, pa nisam, ja sam... mali članak je stajao, nije nešto veliko. Objasnio je ovo što sam ja rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Meni bi jako značilo kada bi ste mi rekli u kojim novinama ste to pročitali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa evo, ja uzimam na sebe obavezu da... da vam te novine, isečak pošaljem.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Slažem se, biće mi zadovoljstvo. Dobro, 'ajmo dalje. Vi znači dalje tvrdite da ste njih uputili, znači Vukića uputili na Vukašinovića, da ste vi onda otišli i da su vam oni posle, kako ste svedočili prvi dan, posle par dana u Komandi rekli da je Vukašinović Vukiću rekao da je slobodan i da može da ide i da je on faktički otišao.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, da nema zadatak za njega.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Otišao nazad u Komandu, jel' tako?
SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad vas pitam ovako. Vi ste naredili da vam se pošalje pomoć. Pomoć je stigla, i vi ste naredili Vukiću da se javi Vukašinoviću. Kažite mi, jeste vi naredili Vukiću da se vrati, kad mu je Vukašinović navodno rekao da nema posla ili je to Vukić došao samoinicijativno?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Ovaj, kada mu je Vukašinović... njemu je Vukašinović naredio da je sloboden da ide u jedinicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Naredio?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj ga je čovek pitao - da li ima zadatak za njega. On je rekao nema, ponovo ga je pitao jel' može da ide u jedinicu, ovaj mu je odgovorio: može, vratite se u jedinicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ali šta je bila vaša naredba da tu dođe pomoć, da se pomogne obezbeđenju? To je bila vaša naredba?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vukić dolazi po vašoj naredbi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Naredba je realizovana. Uspostavljen je red, zarobljenici su ušli, red je uspostavljen u hangaru. Njegovo više tamo zadržavanje više nije bilo potrebno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali, jeste vi njemu izdali naredbu da se vrati? Vi ste mu izdali naredbu da dođe? Ko može da mu kaže da se vrati osim onaj ko izdaje naredbu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa mogao je u ovoj situaciji Vukašinović, on je bio tamo najstariji čovek po činu i... ovaj čovek je to sigurno uvažavao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vi tvrdite da je Vukašinović tu bio najstariji, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: On je imao čin majora i dolazi iz prepostavljene Komande po vama, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U tom hangaru, da li je on od vas stariji po činu i položaju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, u tom hangaru ja nisam boravio celo vreme.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: U trenutku kada ga vidite i kad dolazi Vukić, da li je Ljubiša Vukašinović od vas stariji po činu, to znamo da nije, i po položaju, da ili ne?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nije, ali je bio jedini zadužen, imao zadatak u vezi dovođenja zarobljenika u hangar.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Sada vas pitam sledeće: Jeste li vi bili prisutni kada su autobusi dolazili u koloni na "Ovčaru"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ja sam... nisam bio prisutan kad su dolazili u koloni na "Ovčaru", oni su već bili onamo parkirani.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vi niste videli ko je bio na čelu kolone i dovezao te autobuse na "Ovčaru", vi to niste videli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Čuli smo iz vašeg svedočenja da ste čuli da je tu bio potpukovnik Panić, a evo danas smo čuli da je tu bio i neki pukovnik koji je otisao?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ne možete da isključite mogućnost da su oni bili na čelu kolone kad su autobusi došli, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu ja zaista da tvrdim ko je bio na čelu kolone. Ovog sam video, ovaj je sam rekao da je bio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vama Ljubiša Vukašinović nije rekao da je on tu glavni za tu evakuaciju? O tome niste s njim pričali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ovaj, nisam, nego sam kasnije čitao u izveštajima - da je on vodio zadatak, tu kolonu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, vi ne znate ko je doveo kolonu i ko je bio glavni tu na čelu tih ljudi koji su doveli te zatvorenike u hangar? Vi to ne znate niti ste znali tada kada ste razgovarali sa Ljubišom Vukašinovićem, nego ste to čuli naknadno čitajući izjave. Jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: I samo čitajući, a i normalno mi je bilo da je on tu bio jedini, najstariji iz Operativne grupe Jug. A sad da li je neko drugi bio...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad dobro. Sad vas ponovo vraćam na ono prethodno pitanje: Je li Ljubiša Vukašinović stariji od vas po vašem položaju ili mlađi u odnosu na vaša dva položaja? To je prosto pitanje, ja mislim.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ovaj, on je čovek iz prepostavljenje Komande.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Potpuno se slažem.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: I ne znam koliko puta sam...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, samo da vas pitam.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: ... do sada rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Ko je vama prepostavljeni starešina bio u Vukovaru 1991. godine kada ste došli i ušli u sastav Operativne grupe Jug? Ko vam je bio prepostavljeni starešina?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pukovnik Mrkšić.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Komandant Operativne grupe Jug. Mi svi vrlo dobro znamo šta je princip jenostarešinstva, vi to isto tako vrlo dobro znate, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I subordinacije, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je Ljubiša Vukašinović bio stariji u odnosu na vas po funkciji i položaju? Da ili ne?

TUŽILAC MOORE: Ulažem prigovor na ovo pitanje. Mislim da je svedoku ovo pitanje postavljeno jedno deset puta i na pitanje je odgovorio isto toliko puta. On je rekao šta misli. Po mom mišljenju, gospodin Lukić je taj odgovor čuo toliko puta da stvarno više nema potrebe da ga postavlja. Radi se jednostavno o tome šta je nadređena komanda.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Mislim da je pitanje u više navrata postavljano i od gospodina Vasića juče. Mislim da nema potrebe da ga više postavljate ovom svedoku. I možda bi bilo dobro da ga ispitujete o nečem drugom, gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Poštovani Sude, verovatno vam je jasno svedočenje ovog svedoka, koliko je puta on pomenuo ime Vukašinović Ljubiše kao čoveka koji je tu bio najstariji starešina. Ja ga pitam prosto pitanje i ja mislim da on izbegava odgovor na to pitanje koje je vrlo jednostavno. Ja sam ga pitao za komandanta. To je pitao gospodin Vasić, to je druga teza.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja sada pitam: ako dolazi iz prepostavljene Komande, da li je on stariji po njemu? Da li je to odnos po položaju stariji – mlađi? Da li je Vukašinović stariji? I neću uopšte se zadržavati... ja ne želim da se zadržavam na ovoj temi - da li je po položaju Ljubiša Vukašinović stariji od pukovnika Vojnovića? On mi ne daje odgovor na to pitanje.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: U tom trenutku ja nisam, ja nisam bio u hangaru izuzetno kratko vreme. I ne mogu ja sad da mu uzmem funkciju zato što sam ja bio potpukovnik. A on je čovek dobio zadatak koji svoje provodi. Od koga je dobio, on zna.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Gospodine Vojnoviću, jeste li vi, ako se to nalazi, taj hangar u zoni odgovornosti "Ovčara" - u zoni odgovornosti vaše brigade, da li ste vi mogli da izbacite Ljubišu Vukašinovića napolje, da ili ne?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste vi, ako neko nepozvan, bilo iz koje komande dolazi u zonu vaše odgovornosti, dužni da njemu kažete da stane i da zovete komandanta, vašeg pretpostavljenog da pitate ko to dolazi, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, tako je, ali drugo, on je bi bio dužan da stane i da pita da uđe u zonu odgovornosti. Da sa naredbom, da može da uđe unutra.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da. I jeste vi dužni da ga pitate da li ima naredbu i da vam se predstavi i da ako neće, da zovete svog komandanta, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: On je ušao u zonu odgovornosti koristeći položaj i položaj pretpostavljene Komande bez ikakvog odobrenja. Prema tome, ja sam to juče rekao - svako ko uđe u zonu odgovornosti bez znanja, preuzima na sebe jedan rizik za sve događaje koji se tamo događaju.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da vas pitam onda, koja je funkcija zaštite zone odgovornosti, ako može svako da uđe bez znanja onoga koji čuva tu zonu? 'Ajde, odgovorite na to pitanje?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je, znate kako, ovaj. U eri izvođenja borbenih dejstava, zona odgovornosti se deli normalno, i on sigurno ne bi ušao da su bila borbena dejstva. Iskoristio je priliku, mirnodopsko vreme, situacija, kretanja su bila slobodna i komotna. On jedino što je trebao da uradi, da se zaustavi da kaže: Evo, idemo, radimo to i to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste nam juče davali primer sa dvorištem i sa bombom.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa ču vas sad da pitam: Jel' vama u kuću može da uđe svako nezvani ili ga vi prvo pitate ko je i šta je?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa vidite da može, preko zida prebaci bombu i onda vi kažete: Nije kriv onaj što je bacio, nego onaj što nije uhvatio da je izbací.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, 'ajde idemo dalje. Pretresno veće će ceniti moja pitanja i vaše odgovore. Vi ste znači u hangaru, ili ste izašli ispred hangara, u svakom slučaju tražili od vaše Komande da se pošalje pojačanje, da se pošalje obezbeđenje, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. I to sam do sada rekao ne znam koliko puta.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jeste. I to je bilo u skladu sa vašim ovlašćenjima. I kad se ta komanda ispoštovala i došli Vukić, kako vi kažete i vojnici, vi ste se onda vratili u Komandu i otišli u štab kod Mrkića, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. I vi kažete, vi kažete da ste čuli od Vukića, u njegovom svedočenju, da vas je to podsetilo da se on, kad mu je to navodno Vukašinović rekao, vratio nazad u Komandu, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi smo pred ovim časnim Sudom čuli svedočenje, a ja ćeću podetiti kolegu iz Tužilaštva i Pretresno veće na stranicama 8.676 i 8.686 od 11. maja da su se njih dvojica vratili zajedno uveče sa Dragim Vukosavljevićem i Vezmarovićem kada su se svi povlačili po vašoj naredbi - koju je otisao Vukosavljević da prenese, ili 'ajde da kažem - po dolasku Karanfilova, o tome ćemo da pričamo. Znači, čuli smo svedočenje pred ovim Sudom da Vukić nije otisao odmah, kako vi tvrdite, kad je razgovorao sa Vukašinovićem, već je ostao tu do kraja. To smo čuli pred ovim Sudom. Jel' moguće da je tako bilo?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Prvo, ja ne mogu da tvrdim ni jedno ni drugo. Ovaj, da možda on nije ostao duže vremena tamo da boravi, da gleda, to ne znam. Ja sam pročitao ono što sam video, i to sam rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da, da ovde je... stranica 95, red 6, moje pitanje "posle razgovora sa Vukašinovićem", a piše "Vukosavljevićem". Ja ćeću vam sada ponoviti, znači ovo pitanje jer nije ušao vaš odgovor. Molim vas, samo sačekajte malo gospodine Vojnoviću. Imamo toliko problema sa ovim prezimenima koja su tako slična. Znači, čuli smo svedočenje pred ovim Sudom da su se oni vratili zajedno kad su se svi povlačili, i Vezmarovićeva cela jedinica, ostali do kraja. Da li se sećate da je moguće da je tako bilo, da su vam tako ispričali ili da ste vi tako čuli posle u Komandi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ja sam samo... ne mogu da tvrdim 100 posto da je tako, znam da smo posle pričali i da je Vezmarović tad, kad sam ja narednih dana čuo, što mi je on preneo da... ko mu je naredio da se povuče vojska odatle, ovaj. Sad, da li je ostao do kraja sa njim ovaj Vukić, i kako ste rekli Vukosavljević, je li?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, ne znam, evo sad stvarno ne znam da li su bila obadvajica sa njim...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Znači, pred ovim Sudom smo čuli svedočenje svedoka koji je, da kažem, svedok iz prve ruke, koji tvrdi da je zajedno došao nazad sa "Ovčare" sa Vukićem, Dačićem, sa Vezmarovićem i vojnim policajcima, svi zajedno da su došli u neko to doba kad je napušten hangar definitivno.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, ne znam u čemu je tu problem, ako su došli zajedno. Ja...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Pa problem ja vidim veliki. A to ćeću ostaviti za ocenu. Ja tvrdim da Vukić nije ni rečju progovorio sa Vukašinovićem. Ja tvrdim da je Vukašinović bio vrlo kratko ispred hangara i u hangaru, i otisao. To je moja pozicija. I ja vam zato predočavam iskaz koji smo čuli u ovoj sudnici da je Vukić ostao do kraja. To vam predočavam i kažem - šta vi kažete na to?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja vama tvrdim da sam video Vukašinovića tamo, tvrdim vam da je Vukić se njemu javio da dobije zadatak, i šta mu je Vukašinović odgovorio. A koliko je bio tamo dugo vremena ovaj, kako se zove, Vukašinović, ja to ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali to da se Vukić njemu javio i to šta je njemu Vukašinović rekao... Vukiću - to vi niste videli jer ste otišli, nego ste to posle čuli od Vukića, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A od Vukića ste čuli da je on odmah otišao faktički iz hangara, i to pričate ovde već par dana?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A ja vam predočavam iskaz svedoka, neću da kažem ime, ali Pretresno veće zna o kome se radi, koji tvrdi da to nije tačno. Da je Vukić ostao do kraja. I ne pominje ni rečju Ljubišu Vukašinovića, ni rečju. Znači... samo vas pitam, da li je moguće da je Vukić ostao do kraja?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da tvrdim, kažem stvarno ja, ovaj, samo... to sam pročitao iz njegove izjave, tako sam ovde rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I kad ste pročitali njegovu izjavu, vi ste poverovali toj izjavi u celosti, i na osnovu toga sada iznosite ove tvrdnje da je to tako bilo - jer ste to pročitali u novinama, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam ovaj, tačno to pročitao u novinama. Razgovarao sam sa ovaj, sa Vukosavljevićem, i on mi je potvrdio da je Vukić isto bio sa njim, a kad su se vratili ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E pa sad kad kažete, mislim da gospodin Moore neće prigovoriti. Vukosavljević pred ovim Sudom tvrdi da su se oni vratili zajedno kasno uveče.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja kažem, ne znam kad su se vratili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Mi imamo upis u dnevnik, oko 22.30 časova, ali to ćemo da cenimo drugom prilikom. Dobro. Idem na sledeću temu. Zato gledam koliko još imamo do pauze. Pitao vas je gospodin Moore prvi dan, da li ste te večeri, govorim o 20. novembru uveče, razgovarali sa Vezmarovićem ili Vukosavljevićem? I vi ste na stranici 8.853, 15. maja ove godine, na to pitanje odgovorili na sledeći način. "Pitanje: Da li ste te večeri razgovarali bilo s Vezmarovićem, bilo s Vukosavljevićem o tome šta se dogodilo na "Ovčari" nakon što ste vi otišli?". Vaš odgovor...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne znam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, samo malo, sad će vam pročitati odgovor da vas podsetim: "Mislim da smo nakratko razgovarali. Vezmarović me je obavestio da je on već spremio jedinice za pokret, da je spremio i opremu i da je došao major Karanfilov i rekao mu da bi zarobljenike trebalo prebaciti pod nadležnost Teritorijalne odbrane. U svetu činjenice da je neka vlada, prepostavljam Vlada Krajine bila informisana" i tako dalje. Ja vas sad pitam, to ste rekli gospodinu Mooreu: Je l' se vi sećate, nemojte da pokušate da sada govorite šta ste čuli da su drugi pričali, je l' se sećate da li ste to veče,

prvo ću pitati za Vezmarovića, da li ste to veče po povratku se videli sa kapetanom Vezmarovićem, komandirom čete Vojne policije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je on izvestio da je dobio zadatok da se vrati sa ovaj, "Ovčare", da mu je naredio Karanfilov...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Samo malo, samo malo. Molim vas, da idemo postupno, molim vas.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se sećate da ste s njim razgovarali, vi lično?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ja mislim, ja kažem... mislim, da ja sa njim... da je on mene izvestio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Da li vam je tom prilikom rekao da je on doveo stanje u red i da nije bilo nikakvih problema na "Ovčari" kad je pošao nazad?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne sećam se toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste ga pitali, pošto nam kažete da je rekao za Karanfilova, da li ste ga pitali, da li je on proverio po čijem je ovlašćenju navodno došao Karanfilov, da li ste ga to pitali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, nisam.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ste o tome sutra na sastanku sa starešinama obavestili u svojoj Komandi - da se Vezmarović vratio po naredbi, reći ću kapetana Karanfilova, mada ste vi rekli majora...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam sad da li je bio kapetan prve klase...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, ja vas pitam - da li ste svoje starešine upoznali o toj činjenici koju vam je navodno rekao Vezmarović?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa naredni dan ovaj, sigurno su starešine Komande brigade upoznate sa... događaje su čuli. Jer to se već čulo i u samom selu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne, ne, ne molim vas. Ne slušate, možda smo se... malo se umorili, pa... koncentracija... Ne o događaju, nego da li ste starešine na sastanku, pričali ste to da ste ih informisali o tome šta se čulo, šta se pričalo, ali da li ste onda svoje starešine informisali da vam je Vezmarović rekao da mu je kapetan Karanfilov rekao da idu, to vas pitam? Da li se toga sećate?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, ne sećam se toga detalja da li sam to rekao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Po ovome, ja zaključujem da je ta informacija bila samo na relaciji vas dvojice, Vezmarović - Vojnović. To nema u dnevniku, nema ni jedan od drugih starešina da je tad znao tu činjenicu da je Karanfilov rekao Vezmaroviću da dođe. To ste samo, kako vi kažete, on vama to rekao... jel' tako?

TUŽILAC MOORE: Kako... kako ovaj svedok može da odgovori na to pitanje, uz svo dužno poštovanje?

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vrlo ču da... preformulisaću pitanje. Da li ste od bilo kog drugog starešine tog dana iz vaše jedinice čuli informaciju koju vama je navodno preneo Vezmarović, da je Karanfilov rekao da se povuče. Da li ste od bilo kog starešine to čuli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim i od Dragog Vukosavljevića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vidite, Dragi Vukosavljević nam je ovde posvedočio da je to čuo prvi put 2003. godine... Ponovo ču vas pitati: Da li ste čuli to od nekog drugog starešine, ili tvrdite... ili tvrdite da ste to čuli od Dragog Vukosavljevića?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj... kako sam rekao, čuo sa od ovoga... kapetana Vezmarovića. Mislim po nekoj liniji odgovornosti, bezbednosti, s obzirom da četa Vojne policije stručno i da Vezmarović s njima, sa organom bezbednosti dobro sarađuje, ne znam da on nije bio upoznat. Može biti da još neki drugi starešina... da me je izvestio i upoznao oko toga.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li vas je Vezmarović to veče ili tu, sledećih dana obavestio i o činjenici da mu je i Dragi Vukosavljević preneo vašu naredbu da se povlači sa "Ovčare"? Da li vam je Vezmarović potvrdio i tu činjenicu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste ovde stvarno posvedočili više puta da ste imali kontakt sa Vezmarovićem i da ste pratili na njegovom svedočenju, mi smo njega čuli u ovoj sudnici pre neki dan. On nije potvrdio pred ovim Sudom, nije mogao da se seti da je uopšte sa vama razgovarao to veče 20. Da li je moguće da vas dvojica uopšte niste razgovarali to veče?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu da tvrdim, ali mislim da smo... da je on samo... ne razgovor, da je izvestio kada je došao ovaj, da je napustio rejon "Ovčare" i da se teritorijalci... zarobljenici predaju Teritorijalnoj odbrani.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možemo li za trenutak na privatnu sednicu?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Pređimo na privatnu sednicu.

(privatna sednica)

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Sad ponovo se vraćam na ono što sam malopre pročitao, šta ste izjavili Mooreu na stranici 8.853 za Vezmarovića. Pa ste rekli: "Vezmarović mi je rekao da je bio spremio jedinice za pokret i da su se spakovali i da je došao Karanfilov". Da li ja to vas dobro shvatam da ste izjavili da se Vezmarović spremio za pokret kada je došao Karanfilov, jel' ja to dobro čitam vašu izjavu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa sad, ne znam kako Vezmarović ovaj sad to tumači, on nema šta... neki pokret da sprema. Imao je dva *Pinzgauera* sa vojnicima, naoružanjem. Drugu opremu nije imao.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste vi izjavili pre dva dana.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa to je, znači, spremao se za pokret, normalno.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kada je došao Karanfilov?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Kada je Karanfilov saopštio to njemu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A zašto se spremao za pokret, ako je trebao da tu bude na obezbeđenju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nije se on spremao, sve dok mu Karanfilov nije saopštio to.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Malo drugačije ste izjavili pre dva dana?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Može biti, ali ne znam zašto ovaj, moje...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hoćete da vam kažem zašto? Moje mišljenje.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Možete.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja tvrdim da je njemu Dragi Vukosavljević preneo naredbu, da se on povukao po naredbi Dragog Vukosavljevića. To je nama izjavio Dragi Vukosavljević.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, pa, Dragi je upućen sa... sa, sa, sa komandnog mesta Operativne grupe Jug da prenese naređenje. U međuvremenu je stigao i Karanfilov, tako da su se oni tu nekako poklopili.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Vi ne isključujete mogućnost da je Vezmaroviću izdao, odnosno preneo naredbu za povlačenje načelnik bezbednosti 80. motorizovane brigade Dragi Vukosavljević, to ne možete da isključite?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne isključujem. On je javno saopštio Karanfilovu pred svima zbog čega se povlače.

TUŽILAC MOORE: Ponovo prigovor na pitanje, zbog načina na koje je postavljeno i netačnom čitanju onoga što je rečeno u iskazu. Samo trenutak da to pronađem: "Ja tvrdim da je Dragi Vukosavljević njemu preneo naređenje da krene na osnovu naređenja Dragi Vukosavljevića". To je bilo pitanje. " Dragi Vukosavljević nam je to rekao". Ali to nije ono šta nam je rekao. Redosled nije dobar.

ADVOKAT LUKIĆ: Ja ću u pauzi naći referencu mog unakrsnog ispitivanja, kada Dragi Vukosavljević je rekao da je moguće da je izjavio da je on preneo informaciju Vezmaroviću. To sam... to sam siguran da je to Dragi Vukosavljević dao taj odgovor u ovoj sudnici. Dobro.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali, evo ovako. Gospodine, vi tvrdite da je to, da ste to čuli da je to Karanfilov rekao pred svima?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Javno, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Od koga ste to čuli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa od Vezmarovića.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kad vam je to izjavio? Ili ste to čuli u njegovom svedočenju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne, ne, nisam u svedočenju njegovom čuo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Jel' vam to ispričao kasnije u vašim razgovorima ili je ispričao to veče tu kad je došao?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja ne znam, ja mislim tu kad je došao on da je to izjavio, dal' tu veče, dal' sutradan, da li kad smo o tome razgovarali. Uglavnom ovaj, da je to on preneo šta je tamo njemu saopštio Karanfilov. Možda mu je Dragi... Dragi mu je isto rekao to ovako, al' ne znam na kakav način.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ne znam samo na kakav način, ali možda je i on rekao, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Kažite mi jednu stvar. Mi smo ovde čuli svedočenje da je u vašoj brigadi bilo... bio jedan načelnik bezbednosti i mislim šest referenata, mislim šest referenata bezbednosti, da li je tako? Je l' znate možda tu situaciju?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Koliko je bilo?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne. Po bataljonima su bili referenti bezbednosti, a Dragi je bio načelnik bezbednosti brigade. Sad, koliko ih je bilo i da li su svi bili popunjeni ili nisu, uglavnom - ti referenti su znači bili onda u bataljonima.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A jel' referent bezbednosti mogao da izda neku naredbu i u bataljonima i u brigadi?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Po ovaj, stručnoj... ovaj, liniji on je sa njima sarađivao i...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: ...i ko... koordinirao rad.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Tako je, sarađivao i koordinirao rad, tako je. Nije komandovao, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ: Da li možemo sada da napravimo pauzu, časni Sude? Ja ču da... još se malo istumbam sa pitanjima, i onda ču da vrlo brzo završim.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: U redu. Hvala, gospodine Lukiću. Nastavljamo u 15.15 časova.

(pauza)

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Lukiću?

ADVOKAT LUKIĆ: Ja sam pregledao transkript, složiću se sa gospodinom Mooreom da je bila mogućnost da je svedok Dragi Vukosavljević rekao da je moguće da je on preneo tu informaciju. A sad ćemo da... da gospodine Vojnoviću pređemo... Ja sam vas znači pitao u odnosu na informisanje od Vezmarovića. Vas je Moore pitao i za Vezmarovića i za Vukosavljevića. Ali sad ja... postaviću vam par pitanja u vezi informisanja Dragog Vukosavljevića prema vama u vezi onoga što ste vi od njega tražili, a rekli ste kako ste ga poslali na "Ovčaru" posle tog sastanka u Komandi OG Jug. E sad, vi ste faktički Vukosavljevića pozvali, poslali da obavi jedan zadatak, da obavestiti Vezmarovića da se jedinica vrati. Da li se vi sećate, da li vam je Dragi Vukosavljević referisao da je taj zadatak izvršen i da je četa Vojne policije povučena u duhu sa vašim naređenjem?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam juče ovo rekao i ne znam, ako može to što sam juče rekao da ostane, da ne... da ne ponavljam ponovo. Ako može to Sud da uradi, ja drugo nemam šta da kažem o celom događaju od Operativne grupe Jug do "Ovčare", nego što sam juče izjavio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Molim vas, bližimo se kraju i svi smo umorni. Posebno verujem vi, najduže ste ovde. Samo mi odgovorite: Da li se sećate da li vam je Dragi Vukosavljević to veče... to veče, o 20. novembru govorim 1991. godine ili sledeće jutro, da li se sećate da vam je rekao da je... Vezmarović... da je Vojna policija kapetana Vezmarovića došla i da se vratila u duhu sa vašim naređenjem, to vas pitam? Da li se sećate, da ili ne? Idemo dalje.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne mogu sada stvarno da kažem ni jedno ni drugo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: A da li se sećate, da li ste vi uopšte pitali svog načelnika bezbednosti da li je on izvestio Vezmarovića da treba da se povuče sa "Ovčare"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim ovaj, on je dobio zadatak da taj zadatak on realizuje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Je l' vas on o tome obavestio?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da me obavestio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. Da prenese vašu naredbu da se povuku?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Hvala. E sad molim vas dalje. Pital sam vas na početku, pa smo pogledali onaj dnevnik operativni vaše brigade i ona rubrika 4. I rekli ste

nam to je ono primalac, pošiljalac informacije - da tako kažem. Mi svi ovde znamo, da ne stavljamo sada dnevnik pred vas ponovo, da u dnevniku stoji u 22.35 ta informacija da su povučeni. U rubrici 4 stoji "major Janković". Mislim da vas je i gospodin... samo trenutak... Evo sad vidim da grešim, piše "Premović", znači u rubrici piše Premović. To je inače taj, kako ste vi rekli, ovaj, direktor nekog preduzeća koji je bio priučen, ali rezervni oficir. Ko njemu može da da takvu informaciju - da bi on uneo u dnevnik?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Prvo ovaj, Vezmarović kad je došao u... u komandno mesto u Negoslavce - on nije odmah otišao. Dakle, došao je pre nego što tu stoji. Normalno...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: To ste rekli, dobro.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da. Dok je istovario opremu, naoružanje, municiju, to je dve kuće, tri od Komande, dao im zadatak neki verovatno da večeraju i ostalo, i onda je došao u Komandu. Ja verujem da je došao on da ih izvesti, ovoga ili Dragi, ovaj, Premovića koji je to vodio... da upiše taj podatak.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je to upisao Premović kad je on kod njega došao. Dakle, ranije je došao Dragi ovaj... Vezmarović u Komandu, na svoje mesto.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali vi prepostavljate da je to njega obavestio Vezmarović?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa prepostavljam od njih dvojice neko da je.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ili Dragi Vukosavljević?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. Pitao sam vas malopre za referente bezbednosti u vašoj brigadi da ih je... bio je načelnik i bili su ovi koji su bili znači pri jedinicama, to je pričao i Vukosavljević. I rekli ste da su oni mogli stručno da rukovode jedinicama, a da nisu mogli da izdaju naređenja. To se sećate da ste mi malo pre odgovorili?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li taj princip važi za... generalno za sve brigade u JNA? Da li je takav princip važio i za Gardijsku brigadu po pravilima?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa važi, mislim generalno važi. Organ bezbednosti radi prema svom Pravilu službe bezbednosti i princip je isti svugde.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, hvala. Sad ću da pređem na jednu drugu temu. Vama je pokazan jedan dokument vezano za asanaciju, pa ste oko nekih 400 leševa, to je znači situacija naknadno već posle, da kažem kad je uspostavljena Komanda grada, i opisali ste kako su ti leševi sahranjeni. Da li se sećate u tom periodu, znači dok ste vi bili tu, Komanda grada, da li je bilo i drugih leševa koji su stavljeni, koji su sahranjivani? Da li je bio taj postupak asanacije koji je trajao neki određeni period tokom vašeg boravka tamo?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Meni koliko je poznato, svi leševi - koji su nađeni na ulicama grada ili po zgradama, bili su preneti u rejon ciglane i tamo je njih obrađivao patolog Stanković gde smo i mi bili. A za organizaciju ovaj, sahrane tih leševa bio je ovaj, zadužen ispred Prve vojne oblasti pukovnik Bašić, ne znam kako mu je ime.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li se slučajno sećate da je pored šume Dubrave bilo takođe jedno groblje? Da li vam prolazi to kroz sećanje?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

ADVOKAT LUKIĆ: Dobro.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Lukiću, izgleda da broj dokaznog predmeta nije u redu, jer ovo što ste rekli je karta.

ADVOKAT LUKIĆ: Tako je. Ja sam rekao dokument, uveo ga je gospodin Moore. Na tom dokumentu se pominje 400 leševa, ali nije broj dokumenta taj i nisam htio da stavljamo pred svedoka, nije ni... ni bitno. To je onaj dokument o asanaciji. O tome je pričao gospodin Moore...

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Vi ste rekli da ste o dešavanjima na... na "Ovčari" saznali već sledećeg dana od meštana u Negoslavcima, i da ste o tome obavestili svoje starešine na sastanku koji ste imali.

ADVOKAT LUKIĆ: E sad, molio bih na trenutak na privatnu sednicu da predemo. U stvari, evo ovako će postaviti pitanje.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Neki od starešina su takođe bili vaši na "Ovčari". Bio je i Vezmarović, i Vukosavljević i Vukić i Dakić... Dačić, i Novković i još neki. Da li su te starešine, o kojima smo mi ovih dana govorili da su bili na "Ovčari", da li su oni bili na tom sastanku koji ste održali u brigadi povodom informacija, da kažem, o događaju na "Ovčari"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, ne znam da li su bili svi. Novković nije bio sigurno, jer on ne pripada Komandi brigade. I ne znam, još neki drugi ovde. Saznanja koja su neki imali, neki nisu, a ovo je bilo zvanično ovaj... da se ljudi upoznaju o događajima koja su se desili, i sad da se to više dalje ne... prepričava.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: E sad, šta je bio znači zaključak, da to ne treba dalje da se prepričava više oko toga?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa, jer ljudi proizvoljno... ljudi proizvoljno ovaj, donose zaključke, često puta i neistinite i površne i natačne. I najbolje je bilo onda da oko toga se ne govori i ne razgovara, posebno sa meštanima iz sela Negoslavci.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li je na tom sastanku neko od tih starešina koji su, da kažem, imali neposredna saznanja o činjenicama, o dešavanju, da li su oni u krugu Komande, znači na tom sastanku, iznosili i svoja saznanja o činjenicama?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam da ovaj, da li su iznosili tada, ali su verovatno oni između sebe ovaj, komunicirali, razgovarali o tome.

ADVOKAT LUKIĆ: Možemo li za trenutak na privatnu sednicu?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Privatnu sednicu molim.

(privatna sednica)

sekretar: Vratili smo se na javnu sednicu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi, pitao sam vas o Vukašinoviću, završavaču uskoro moje ispitivanje. Možete li se setiti gde ste upoznali vi Ljubišu Vukašinovića?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da sam ga upoznao u Komandi, na komandom mestu Operativne grupe Jug. Nismo se lično ovako poznavali, ali mislim po liku i obliku da sam ga tamo video i upoznao prvi put.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Možete li nam reći pre tog susreta na "Ovčari", u hangaru, koliko puta ste ga videli? Možete li to da sad se setite?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu, mi smo tamo dolazili redovno uveče... stvarno ne mogu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da li ga pamtite sa sastanaka Komande Operativne grupe Jug?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa nisam ga zapamatio da je on uzimao reč, posebno koliko sam neke druge slušao da su uzimali reč - njega nisam primetio.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ali bio je prisutan redovno na sastancima u Komandi Operativne grupe Jug, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu to ja da tvrdim da li je bio redovno ili nije.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I iz tih susreta na sastancima u Komandi vi pamtite njega i tako ste ga prepoznali na "Ovčari"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Ja moram da vam kažem gospodine Vojnoviću da ja tvrdim da Ljubiša Vukašinović po svojoj funkciji nije bio član Komande Operativne grupe Jug i nije ni jedanput bio na sastancima Komande Operativne grupe Jug. Niti jedan put. To moram da vam predocim. Šta kažete na to?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Onda sam ga upoznao na nekom drugom mestu. U Komandu Operativne grupe Jug dolazili su ljudi koji nisu članovi Štaba. Ja sam tamo nalazio i druge starešine koji nisu šlanovi Štaba, bili su tamo.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I koliko ste ga puta viđali i u kakvim susretima?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne mogu ja, stvarno ne mogu da kažem ovaj... koliko puta sam ga video i koji su bili susreti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažete da je imao čin majora?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Kažite mi kakvu je uniformu nosio? Je li je imao M77 uniformu? Videli ste ga više puta?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa ne znam, neposredno pred... pred ovaj, polazak za Beograd, Gardijska brigada je dobila ovaj, i odela ova, da kažem šarena, ne znam koja sada. M... već sam zaboravio, da li je bio u njemu ili nije... Mi nismo imali ta odela.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Da zaključim, vi ste ga videli više puta, ali ne znate u kakvoj je uniformi bio?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne znam, da.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro. I samo par pitanja imam za kraj. Kažite mi gospodine, da li komandant brigade ima isključivo pravo komandovanja svim jedinicama iz sastava brigade?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ima dok su u njegovom sastavu.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: Dobro, tako je. Da li se slažete samnom da ova reč isključivo podrazumeva da samo komandant ima ovlašćenja da izdaje naređenja potčinjenim jedinicama?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da, ili neko koga on ovlasti.

ADVOKAT LUKIĆ – PITANJE: I samo komandant može ovlastiti druge starešine iz svoje komande da komanduje pojedinim jedinicama, jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste.

ADVOKAT LUKIĆ: Zahvalujem poštovani Sude, ja više nemam pitanja. Zahvalujem i gospodinu Vojnoviću na odgovorima.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala vam, gospodine Lukiću. Gospodine Moore?

TUŽILAC MOORE : Molim da mi se donese stalak za čitanje, ako je moguće?
Stalak je kod gospodina Lukića, a ja će nastojati da se ne osramotim.

DODATNO ISPITIVANJE : TUŽILAC MOORE

TUŽILAC MOORE – PITANJE : Imaću svega dvadesetak minuta pitanja. Šta mislite, hoćete li moći to da izdržite ili želite pauzu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa da probamo, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postavljeno vam je mnogo pitanja u vezi sa vašim položajem na dužnosti komandanta 80. motorizovane brigade, i vi ste izjavili da je nadređena komanda ušla u vašu zonu odgovornosti. Takođe ste izjavili da vi niste mogli da kontrolišete to područje zato što se radilo o pripadnicima nadređene komande koji su, kao što sam već rekao, ušli u tu zonu odgovornosti. Ja ću vas sada zamoliti da nam jednostavnim rečima objasnite šta to tačno znači i zbog čega vi niste mogli da intervenišete? Možete li to da objasnite?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, svaka komanda ovaj, brigade dobije svoju zonu odgovornosti. Ona se dodeljuje od strane prepostavljene komande. U tu... ona se dodeljuje zbog toga da ne bi došlo, da se zna ko u toj zoni odgovara u slučaju izvođenja borbenih dejstava i angažovanja jedinica. U tu zonu odgovornosti ne bi... ne može niko da uđe bez znanja. Može da uđe prepostavljena komanda bez znanja, jer mi to... ne možemo da... da joj sprečimo, jer ona je tu zonu i dodelila. Kada je ušla u tu zonu, ko god uđe u tu zonu, on mora da prihvata rizik...

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Sporije, molim vas.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ko uđe u zonu odgovornosti bez znanja starešine čija je to zona odgovornosti, on mora da prihvata rizik za sve događaje koji su se u njoj desili. Mi nismo bili u stanju, niti smo mogli da taj deo zone odgovornosti kontrolišemo, obzirom da su u nju ušle određene ovaj, strukture koje je vodio starešina iz prepostavljene komande. Prema tome, u tom delu zone odgovornosti, mi nemožemo da snosimo odgovornost gde se nalazi konkretno u ovom primeru ova jedinica.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle kada govorimo o Vukašinoviću, koji je kako ste vi bili u to ubeđeni zadužen za zatvorenike iz bolnice, ko je njemu bio prepostavljeni?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Vukašinoviću je bio prepostavljeni po mom shvatanju major Šljivančanin tada. Bio je iz sastava Operativne grupe Jug, iz moje prepostavljene Komande.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A na kojem je položaju bio Mrkšić u toj situaciji?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: On je bio komandant Operativne grupe Jug.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, kada vi kažete pripadnici prepostavljene Komande koji su ušli u zonu odgovornosti koja je pravobitno pod vašom odgovornošću, ko je zapravo prepostavljeni komandant tog organa?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ako je ovaj, ušao u moju zonu odgovornosti, konkretno u ovom primeru Vukašinović, njegov prepostavljeni je Komanda Operativne grupe Jug.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Pređimo sada na jednu temu o kojoj vas je unakrsno ispitivao gospodin Borović. Zamoliću vas da pogledate sada izjavu koju

ste dali Tužilaštvu, to je paragraf 42 koji je bio samo delimično pročitan. Želeo bih u celosti time da se pozabavimo. Imate li vi tu izjavu sada pred sobom na papiru ili ne? Onda bi možda bilo bolje da ja to pročitam, možda će tako biti brže. Paragraf 42, molim. Sada ču ja ču to pročitati, prevodioci imaju primerak izjave, a vi možete pratiti. Tu piše: "S obzirom na moje iskustvo komandanta JNA i moje konkretno iskustvo iz Vukovara, ja ne bih predao evakuisana lica/zarobljenike ikom drugom osim legitimnoj vlasti. Sigurno ih ne bih predao u onakvoj situaciji da nisam video oficire Prve gardijske motorizovane brigade u hangaru. Ja bih preuzeo odgovornost za tu situaciju. Obavestio bih se da bih tačno utvrdio zašto su zarobljenici/evakuisana lica tamo odvedeni, pozvao autobuse i naredio da se odvedu u Sremsku Mitrovicu, jer je nama bilo zgodnije da budu tamo gde smo mogli da im pružimo smeštaj i hranu. Da mi je Mrkšić naredio da evakuisana lica predam lokalnoj srpskoj Teritorijalnoj odbrani, ja bih poslušao to naređenje, pod uslovima da evakuisana lica ne dožive nikakve probleme. Međutim, da sam bio tamo sam kao najstariji oficir, postarao bih se za to da se evakuisana lica odvedu na neko sigurno mesto i udaljio bih TO od datle. Ja bih sprečio njihovo prisustvo. Ja sam vam već postavio nekoliko pitanja o pretpostavljenoj komandi, i mislim da sam to učinio na način koji je razumljiv." Sada bih vam skrenuo pažnju na onu rečenicu u kojoj piše: "Ja ih sigurno ne bi predao u takvoj situaciji." a nakon toga piše: "Da nisam video oficira iz Prve gardijske motorizovane brigade u hangaru, ja bih preuzeo odgovornost za situaciju". U čemu je značaj u pogledu komandne strukture činjenica da ste u hangaru videli pripadnike Prve Gardijske motorizovane brigade? Zbog čega je to uticalo na vas da ništa ne preduzimate?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja sam se odlučio zbog toga da ništa ne preduzimam u tom trenutku, zbog toga jer sam video da jedan izraslijii starešina, major, oficir je bezbednosti, da je... nalazi se u hangaru, da je on verovatno dobio zadatak, jer ti zarobljenici nisu tu došli sami.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Pokušajmo da budemo malo precizniji, ako je moguće. Vi skrećete pažnju... odnosno ja vam skrećem pažnju na onaj deo paragrafa gde vi kažete: "Da nisam video oficire Prve Gardijske motorizovane brigade u hangaru..." Dakle, šta za vas znači to što se u hangaru nalaze oficiri Prve Gardijske motorizovane brigade u odnosu na vašu odluku? Kome su oni bili pridruženi? Ko je bio njihov komandant?

ADVOKAT BOROVIĆ: Prigovor.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Izvolite, gospodine Boroviću.

ADVOKAT BOROVIĆ: Govori se samo o jednom oficiru, a uvaženi kolega Moore kaže "oficiri" Gardijske brigade. To ne piše. Niti o tome se izjašnjavao svedok na takav način.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja čitam samo ono što piše u izjavi svedoka. Jeste li razumeli pitanje?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Za mene - prisustvo majora Vukašinovića u hangaru bila je ovaj, to jedno ubedjenje i jedna sigurnost da taj zadatak koji on ima - da će izvršiti, i da ništa se ne može desiti zarobljenicima - obzirom da je on tu prisutan.

TUŽILAC MOORE: Čini mi se da je došlo do jedne greške u prevodu na 118. stranici, 13. red. Tu стоји "odsustvo" а треба да буде "prisustvo". Da ли сам у праву или не? Има пуно значаја шта ту пиše.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Svedoče, ја ћу вам поново поставити пitanje. Ponekad imamo... Molim vas, slušajte me pažljivo. Gospodine...

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Izvolite, gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Ako mogu mom uvaženom kolegi da potvrdim da је greška у tome да пиše у "odsutstvu" а треба у "prisustvu". A у осталом делу rečenice, čini mi se da је svedok odgovorio.

TUŽILAC MOORE: Hvala вам пуно што сте то исправили. Želeo бих сада да се pozabavimo još jednim aspektom ovog paragrafa. Gospodine Vojnoviću, molim вас да pažljivo sasluštate pitanje.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Vojnoviću, gospodine Vojnoviću, можете ли...

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Да, слушам.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Bilo би добро да каžete "Da" гласно - да би smo bili sigurni да добијате prevod.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Да, да, слушам.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da ne biispalo da opet приčам sam sa sobom. Dakle, moliću вас да pogledate тaj paragraf 42 i rečenicu у којој пиše: "Da mi je Mrkšić naredio да evakuisana lica predam lokalnoj Srpskoj teritorijalnoj odbrani, ja бих послућao то naređenje, под uslovom da evakuisana lica ne доžive nikakve probleme". Vidite li tu rečenicu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Vidim.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Molim вас сада спустите изјаву. Da је stavite на stranu за trenutak. Hvala вам. Dakle, пitanje које бих вам сада поставио гласи: Da вам је Mrkšić naredio да предате evakuisana lica lokalnoj srpskoj TO, vi бiste послућали то naređenje под uslovom da evakuisana lica ne доžive nikakve probleme. Шта сте ви time zeleli да kažete?

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, ja имам приговор на овакво пitanje мог уваžеног kolege. За време главног испитivanja, и за време unakrsnog испитivanja - svedok ni u jednom trenutku nije rekao da je pukovnik Mrkšić izdao takvo naređenje i... Prema tome, mislim da ово пitanje мог уваžеног kolege navodi svedoka, dovodi u zabludu, i govori

mu o jednoj hipotetičkoj situaciji. Dakle, svedok nije uopšte rekao da je pukovnik Mrkšić izdao naređenje da se povuče ova jedinica i predaju ratni zarobljenici. To može da potvrdi moj uvaženi kolega sam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja se sa cenjenim kolegom ne slažem, uz dužno poštovanje, ali ču rešiti to na drugi način ako mogu, i preći ču na nešto drugo. Gospodine Vojnoviću, molim vas stavite na stranu tu izjavu za trenutak. Samo je stavite na stranu? Hvala vam puno, zaista. Postavljeni vam je više pitanja u vezi toga zašto vi Mrkšićevu ime niste pomenuli u vojnim istragama iz 1998. godine? Sada, da li se sećate tih pitanja?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Sećam se. Istragu je vodio organ bezbednosti ovaj, tada je bio pukovnik, ne mogu da se setim imena, a to verovatno tu stoji i piše. U njemu kao i u svim ostalim dokumentima, to je bio prvi, sam izjavio da sam o događajima koje sam video na "Ovčari" izvestio pukovnika Mrkšića. To nije ušlo u zapisnik, ne znam iz kog razloga ovaj, i nisam čitao ovaj, zapisnik na licu mesta, nego je ono bilo kao kod svakog saslušanja. Svedok je pročitao izjavu, svojim... svojeručno je potpisuje da nema primedbe. Ja sam to ustanovio posle. I kod svakog moga ovaj, sledećeg svedočenja sam to tražio i tvrdio da se to unese. Tako sam i na svedočenju kod pukovnika Gojovića Radomira, tada predsednika Vrhovnog vojnog suda - insistirao, a malo je nedostajalo da mi ponovo taj ispusti... da se ponovo ispusti taj problem i da se ne obaveže, da... da... da se ne konstataje da sam ja izvestio svoga prepostavljenog starešinu. I na moje insistiranje, onda je to pukovnik Gojović Radomir uneo, al' opet ne onako kako sam ja to njemu rekao, ali je uneo. I sad to je... ovaj, dalje se potezalo kroz sve ove izjave koje sam davao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zamoliću ako je moguće da se svedoku pokaže transkript sa Vojnog suda u Beogradu. To je transkript od 28. decembra koji ima broj 02188268, pa sve do 8272. Ono što bih sada zamolio da se učini je... a ne znam da li postoji prevod na engleski koji bi mogao biti od koristi svim stranama, ali želim da pokušam generalno, da zaista se pozabavimo struktrom te izjave, a ne njenim sadržajem. Imate li sada tu izjavu pred sobom, gospodine Vojnoviću?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Od 28. decembra 1998. godine?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Želeo bih da pokušamo da rešimo to na sledeći način. Tu стоји уводни део. Показује да истражни судија Radomir Gojović, ту су онда поменути разни чланови који се тичу права, а онда стоји тема "Opšta pitanja". И онда ви ту заправо уопштено говорите о томе шта се dešavalо - veoma, veoma uopšteno. Nema pitanja, nema odgovora. Radi se više o priči коју сте исприčали. Vidite li то? Е сада бих вас замolio да pogledate крај овог документа. Mislim да је то pretposlednja stranica u prevodu na engleski, и ту би требало да пише "Na pitanje istražnog sudije svedok je izjavio sledeće". То је у донjem desnom uglу prevoda на engleski i број stranice је 506. Dakle... јесте ли нашли то где пиše: "Na pitanje istražnog sudije svedok je izjavio sledeće". Vidite li то?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja bih vas sada zamolio da pogledate ono što piše malo niže - gde стоји jedno pitanje. Tu stoje dve stavke. Jedna počinje sa "Na kraju..." - vidite li to? Možda je to na sledećoj stranici u dokumentu na BHS. Treba da piše: "Na kraju bih želeo da izjavim da ni jedna jedinica..." Jeste li to našli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Dakle, to je prvi paragraf kojim bih želeo da se pozabavim, a drugi je onaj koji počinje rečenicom "Kada sam se vratio na komandno mesto, sreću sam pukovnika Mrkšića." Jeste li to našli?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Zapravo je to poslednji paragraf, poslednji pasus. E sad da razjasnimo, recite nam je li to ono što ste insistirali da se pomene u vezi sa Mrkšićem u transkriptu?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj jeste, to je to. Ali ipak nije uneto onako kako sam ja ovaj, njemu ispričao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu, puno vam hvala. Zaustavićemo se na tome u pogledu ove teme. A sada bih zamolio da pređemo na istrage i slično u vezi sa zbivanjima na "Ovčari". Ja bih vas zamolio da se sada usredsredite na period koji je usledio, dakle nakon "Ovčare". Sada mi sigurno znamo da je veliki broj ljudi ubijen na "Ovčari". Dok ste se nalazili u Vukovaru, da li je Vojna policija ikada sa vama službeno razgovarala ili od vas uzela izjavu ili vas saslušala u vezi sa onim što se tamo dešavalo?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Nije.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam. Kada ste otišli iz Vukovara, u kom trenutku vam se po prvi put neko službeno obratio u vezi sa ovim zvrerstvima koja su počinjena na "Ovčari"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim, prvi put mi se obratovali ovaj, kada su me zvali iz službe bezbednosti, kada sam dao prvu izjavu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koje je to godine bilo?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: 1998. godine.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Izjavili ste da ste razgovarali sa potpukovnikom Panićem, da ste sa njim razgovarali. Da li je to tačno ili nije?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste tačno.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A kada ste se vi to susreli sa potpukovnikom Panićem i sa njim razgovarali?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Sa potpukovnikom Panićem sreću sam se tada prvi put na Vojnom sudu, kada smo davali izjave, ne znajući ovaj, da će on doći, ni da će ja doći. Ja sam ovaj, Panić je valjda dao izjavu pre mene, i posle sam video da je on izao, da je on dao izjavu. U povratku smo onda, on me prebacio autom svojim, pošto je još bio u aktivnoj vojnoj službi, i onda mi je pričao o tim događajima. Prvi put sam tada čuo od njega da je on bio tamo, i čuo sam o tome prvi put za... da je odlučeno na

nekakvoj vladi da se teritorijalna odbrana... da se zarobljenici iz bolnice predaju, što ja... sam bio stvarno iznenaden.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li je tokom tog razgovora potpukovnik Panić vama rekao da je sa pukovnikom Mrkšićem razgovarao o premeštanju zatvorenika?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ovaj, tada mi je...

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Vasiću.

ADVOKAT VASIĆ: Ja bih uložio prigovor na pitanje mog uvaženog kolege, jer mislim da ovaj... ova tema - da li je pukovnik Mrkšić razgovarao sa potpukovnikom Panićem, o tome... nije bila predmet unakrsnog ispitivanja Odbrane. Tako da mislim da moj uvaženi kolega u ovom delu ne može sprovoditi dodatno ispitivanje.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Mislim da je ovaj prigovor u redu, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja uz dužno poštovanje tvrdim da taj prigovor nije u redu. Postoje dokazi o tome i bilo je govora o tome da se razgovaralo sa Panićem. Pomenut je razgovor sa Panićem. Ja sam tada uložio prigovor, jer sam smatrao da treba da se zadržim na onome što tačno on sam zna i da govorim o ličnim saznanjima. I ja... zato što je govorio o Panićevom razgovoru. Dakle, ta tema u svakom slučaju jeste bila pokrenuta. Zapravo mislim da je o tome bilo govora od strane Odbrane čak dva puta. Svedok... svedok, čini mi se da se sećam, je u stvari sam to pomenuo jednom prilikom, i onda sam zaista i ja to pomenuo u okviru prigovora na unakrsno ispitivanje.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: U redu onda. Molim vas nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Recite nam sada gospodine, kada ste vi razgovarali sa Panićem u tom automobilu, da li vas je ikada obavestio o tome da je sa Mrkšićem razgovarao o predaji zatvorenika?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Panić mi je rekao da je bio na sednici neke vlade, da je čuo tamo da će zarobljenici biti predati Teritorijalnoj odbrani, da je on po dolasku na svoje komandno mesto izvestio pukovnika Mrkšića da su oni odlučili da se zarobljenici predaju Teritorijalnoj odbrani a ne pripadnicima Jugoslovenske narodne armije, i da mu je na to pukovnik Mrkšić odgovorio: "Pa dobro, ako su oni tako rešili, neka im tako bude". Decidirano - ovako mi je odgovorio Panić. Ove sam reči zapamtio.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro. Želeo bih sada da porazgovaramo o pukovniku Paniću. Odgovarajući na pitanje gospodina Vasića, izjavili ste da ste razgovarali i sa gospodinom Vasićem, koji je deo tima Odbrane gospodina Mrkšića. Recite nam, jeste li vi razgovarali sa timom Odbrane gospodina Mrkšića i u vezi ovog predmeta?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jesam.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A koliko puta ste vi sa njima razgovarali?

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Hvala. Hvala, časni Sude. Ja moram da prigovorim. Mislim da tek ovo nije bila tema unakrsnog ispitivanja, a niti glavnog ispitivanja. Da li je svedok razgovarao sa Odbranom, to moj kolega nije pomenuo ni u referencama kada je govorio s kim je sve svedok razgovarao i kome je davao izjavu, niti sam ja pokrenuo ovo pitanje u mom unakrsnom ispitivanju. Tako da mislim da na ovu temu takođe moj uvaženi kolega ne može da se pozove. A drugo, ja uopšte svedoka nisam pitao o tome šta mu je rekao pukovnik Panić ni u jednom trenutku, tako da... Mislim da... da uopšte ova tema nije, ne može biti u okviru dodatnog ispitivanja mog uvaženog kolege.

TUŽILAC MOORE: Ja tvrdim da je ovo nešto što je relevantno. Svedok je rekao da je došlo do pokušaja da se izbegne pominjanje Mrkšićevog imena u bilo kojoj od izjava. Ja će sada svedoku postaviti pitanje da li je on imao ikakav razgovor i da li je, koliko on shvata situaciju, bilo pokušaja da se izbegne pominjanje Mrkšićevog imena onda kada je davao izjavu Odbrani.

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude, meni nije problem ovo što moj uvaženi kolega hoće da ustanovi. No mislim da zaista to nije bilo predmet ni direktnog ni unakrsnog ispitivanja. Ni ovaj deo, na koji se moj kolega poziva oko izjava... go...gospodina Vojnovića, koje su date ovim organima, bile su predmet unakrsnog ispitivanja u jednom drugom smeru, ali u redu. Sad smo od svedoka čuli da on kaže da je pokušano da se izbegne pominjanje imena u ovim izjavama. No, razgovori ovog svedoka sa Odbranom uopšte nisu bili predmet kažem ni direktnog ni unakrsnog ispitivanja. Tako da zaista mislim da moj uvaženi kolega nema pravo na ovakva pitanja.

TUŽILAC MOORE: Da li ja mogu da postavim jedno pitanje? Ako Pretresno veće smatra da je to nepropisno, ja će preći na drugu temu.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Ja sam zapravo imala nameru da vam dozvolim da to pitanje postavite gospodine Moore, zato što ono nije bilo pokrenuto u unakrsnom ispitivanju već je zapravo proisteklo iz odgovora svedoka na pitanje Odbrane. Zbog toga dozvoljavam pitanje i molim vas nastavite, gospodine Moore.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Puno vam hvala. Onda kada ste se vi sastali sa Odbranom, ko je bila osoba koja je posređovala u tom kontaktu sa Odbranom?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Osoba koja je posređovala sad tu... u tom kontaktu bio je... mislim pukovnik u penziji Mojsilović, ovaj, koji je bio u zgradи Generalštaba, i na njegov poziv ja sam došao i sastao sam se sa Vasićem u zgradи Generalštaba na Banjici. Kada sam ispričao Vasiću događaje, o kome sada ovde govorimo, on mi je tražio da napišem ja jednu izjavu. Ovaj, ne da ja napišem, nego on je otkucao jednu kratku izjavu, sećam se sada, kao na jednom hodniku, u kojoj nije nigde

spomenuo ime tada moga komandanta pukovnika Mrkšića. Ja sam tražio da... da se stavi da sam ja, da mu kažem to - da mora to da bude. On mi je objasnio da nema potrebe. To je samo ovako da... da on vlada problematikom i da može dalje da radi.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Postavio bih vam još jedno pitanje na ovu temu pre nego što pređemo na nešto drugo. Da li je potpukovnik Panić bio na bilo koji način uključen u to stupanje u kontakt, uspostavljanje veze između vas i gospodina Vasića?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Jeste. To je bio ovaj, prvi susret u Bačkoj Palanci. Gospodin Vasić je došao sa Panićem. Ovaj, tražili su da ja dođem, došao sam. Sastali smo se u hotelu "Fontana". Nismo dugo pričali, ali uglavnom, pričali smo na ovu tematiku.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno, više vas neću o tome ispitivati. Zamoliću sada da se predloži dokazni predmet 422. Trebalo bi da to bude dokument od 21. novembra, u kome se govori o predpotičinjavanju jedinica Teritorijalne odbrane i mislim da je to otprilike u 6.00 časova ujutru, ali nisam u to siguran. Ja ću vas sada zamoliti da pogledate ekran, možda ćete dokument videti na ekranu.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Vidim ga.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Bilo vam je postavljeno pitanje o ovom dokumentu. Molio bih da se sada pređe na drugu stranicu. Vama je postavljeno pitanje da li ste vi primili ovaj dokument, vi ste odgovorili da se ne sećate, ali vi kada ste to odgovorili, niste ni videli drugu stranicu. Ovaj dokument je od komandanta Mrkšića i tiče se predpotičinjavanja jedinica, i ovde se vide osobe kojima je dokument poslat. Vidim da sledi jedan prigovor.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Gospodine Vasiću?

ADVOKAT VASIĆ: Prigovor, časni Sude. Ja mislim da je mom uvaženom kolegi jako dobro poznato da ovaj dokument nije poslao pukovnik Mrkšić. To je čuo od mnogobrojnih svedoka, i mislim da to i nije sporno. Da ga nije ni potpisao ni poslao. Mislim da je ovo navođenje svedoka u krivom pravcu... i dovođenje u zabludu.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja zapravo ovaj dokument ne predočavam iz tog razloga, i ako tako izgleda, ja se izvinjavam. Ali, mu je sigurno postavljeno pitanje da li je on taj dokument primio, a ono što ja želim sada da dokažem, na šta želim da ukažem je da zapravo on nije bio na spisku osoba kojima je dokument trebalo da se dostavi, i to je pogrešan zaključak. U redu. Dakle, možete li molim vas da vidite da li je i jedna od ovih adresa vaša?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ne.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Samo trenutak, časni Sude, moram nešto da potražim... Da. Postavljeno vam je dosta pitanja u vezi sa prethodnim izjavama, o svedočenjima pred Sudom i onome što ste rekli. Postavljeno vam je pitanje kako se ovaj Sud ovde može pozdati u vašu peciznost, u tačnost vašeg današnjeg svedočenja, ako je činjenica da ste u ranijim prilikama odredene stvari izostavili i da postoje određena

neslaganja? Zbog čega vi kažete da je vaše današnje svedočenje tačnije nego što je bilo pre?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Pa zbog toga što sam došao do određenih saznanja i do određenih podataka, pratim sve događaje i suđenja koja su se održavala u Beogradu, kao i svedoke koji su davali izjave ovaj, u raznim prilikama i u raznim situacijama. I normalno da čovek ne može da... da toliko godina, posle 15 godina da se stalno seti nekog detalja. Možda danas nešto kad pričamo, možda... možda se sutra nešto setim da dodam, ali stvarno je tako bilo.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Postavljeno vam je pitanje u vezi sa vremenom kada je održan sastanak koji je navodno odražan između 5.00 i 6.00 časova. Da li biste vi mogli da sada pogledate dokument sa spiska po Pravilu 65ter broj 573, a evidencijski broj je 0327-1235, pa do 1236. To je... to je dnevni borbeni izveštaj. Moliću da pogledamo 2. stranicu tog dokumenta, a možda čak i 3. ili kraj dokumenta. Dobro, u redu je sada. Hvala. Želeo bih da Pretresnom veću skrenem pažnju na ono što piše u prevodu na engleski jezik. Posle ču pokazati to i na dokumentu na BHS-u, ne mogu da učinim to odjednom. Dakle, skrenuo bih vam pažnju na ovaj pečat u kome стоји kada je šta predato i primljeno, a vreme je 6.55 časova.
Molio bih da se sada prikaže dokument na BHS-u. Radi se o istom dokumentu. Borbeni izveštaj kao i ostalo se predaju.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Da li znate, u kom smislu je to "predato" - na ruke ili elektronski?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Ja mislim da se to računa - predato na ruke. Mi elektronski tamo nismo radili.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dobro, pogledajmo sada šta je tu upisano? Šta je ova prva reč gore koja piše?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Prva je... ja kod sebe imam stranu 2.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja na ekranu vidim pečat. Zar vi na svom ekranu ne vidite pečat koji je uvećan?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Vidim pečat, da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: I vidite li taj četvrtasti pečat gde je upisano razno vreme? Piše 18.55 časova, 17.20 časova?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Da.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: E sad, recite nam na šta se odnosi ovo prvo vreme, 18.55 časova, što piše ovde skroz levo, u levom ugлу pečata?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: "Primljeno"... Ne vide se dobro, ali mislim da piše "primljeno".

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Koliko sati je to?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: 18.55 časova.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Dakle, to znači da je dokument morao biti poslat pre 18.55 časova. Pogledajte sada narednu reč.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: "Obrađeno". Znači ovaj dokument je obrađen u 19.20 časova.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A naredna reč je "predato", jel' tako?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Naredna reč je "predato", od 19.30 do 20.05 časova... ako je to tako čisto.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Hvala vam puno. Ovaj dokument nam više nije potreban. Moliću da pogledamo...

ADVOKAT VASIĆ: Časni Sude. Časni Sude. Mislim da bi bilo pravično da moj uvaženi kolega, ako se već bavi sa ovim dokumentom na ovaj način, koji je na jedan drugi način bio tema unakrsnog ispitivanja, treba da pita svedoka šta znači ovo "primljeno", šta znače ove šifre ispod toga, šta znači ovo "obrađeno", ko je primio, ko je pisao šifre, ko je obradio, ko je poslao, da bi mi znali o čemu se radi. Ovako, bojim se da ćemo biti u zabludi šta sve ovo znači. Mislim da bi to bilo pravično predložiti svedoku i pitati ga da li on to zna.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: Ja ču to učiniti sa velikom zadovoljstvom. Vratimo se onda na ovaj dokument tako da ga vidimo u celosti. Puno vam hvala. Sada, to je dnevni borbeni izveštaj, o tome smo već čuli. Kome je on poslat? Kome ga pukovnik Mrkšić šalje, znate li to?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Prvoj vojnoj oblasti.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: A ovaj kvadrat u kome piše: "primljeno", "obrađeno", "predato", da li znate išta u vezi sa primanjem i obrađivanjem i podnošenjem borbenih izveštaja ili ne? A ako ne znate, onda ćemo potražiti odgovor od nekog drugog.

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Mislim da je ovo dokument koji se obrađivao u Komandi Operativne grupe Jug. To je obrađivao verovatno šifrer ili neko drugi, kada ga je primio - navedeno, kada ga je on obradio, i kada ga je on poslao.

TUŽILAC MOORE – PITANJE: U redu. Kao što sam već rekao, zaustavićemo se na tome i preći na nešto drugo, a to pitanje obraditi uz pomoć nekog drugog izvora. Moliću da se ovaj dokument sada skloni. Imam još jedno, poslednje pitanje i to je sledeće: Vratiću se sada na noć 20. novembra. Koliko ste vi u to vreme znali ili koliko vi to sada znate, zbog čega je Vezmarović povukao svoje vojnike sa "Ovčare"?

SVEDOK VOJNOVIĆ – ODGOVOR: Vezmarović je svoje vojnike sa "Ovčare" povukao zato što je dobio naređenje, jasno i glasno i od ovaj, Vezmarovića ovaj, i od Vukosavljevića, i od ovaj, majora Karanfilova. Zato što je gore vojska bila, ostala je sama, a naređenja sam povuk'o jer sam shvatio kad sam razgovorao sa pukovnikom Mrkšićem da ja tamo nemam šta da tražim, da ne treba da budem tamo... video sam da ja ne treba da budem tamo. Nikakav zadatak nisam dobio po tom pitanju.

TUŽILAC MOORE: Hvala vam. Nemam više pitanja. Hvala vam puno.

SUTKINJA VAN DEN WYNGAERT: Hvala vama, gospodine Moore. Gospodine Vojnoviću, biće vam drago da čujete da je ovim vaše svedočenje završeno. Sada možete otići. Pretres ćemo sada zaključiti i nastaviti sa radom sutra u 9.30 časova.

Fond za humanitarno pravo

Fond za humanitarno pravo
dokumentovanje i pamćenje